

മതലിംക സത്യങ്ങൾ, മൂല്യമുള്ള ജീവിതത്തിന്

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 12

നവംബർ 2014

ലക്കം 11

ക്രിസ്തുവിന്റെ
തേജസ്സിന്റെ
പങ്കാളിത്തം
സാക് പുനൻ

ആത്മാവിലെ ദാരിദ്ര്യം

JEEVAMOZHICAL ജീവമൊഴികൾ

നാമാ... നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ /യോഗം. 6-68/

വാല്യം 12 നവംബർ 2014 ലക്കം 11

വാർഷിക വരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.100/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.700/-

എം. ഒ./ഡി.ഡി.
അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി.ഒ., കോട്ടയം
കേരള - 686 016.

ഫോൺ 0481- 2391519, 8281027519
e-mail: jeevamozhikal@gmail.com
www.jeevamozhikal.org

മാസിക സംബന്ധിച്ചും
കുടിവരവുകൾ സംബന്ധിച്ചും
കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:

തിരുവനന്തപുരം 9496100850
ആലപ്പുഴ 9447597048
തിരുവല്ല 9495204619
കോഴഞ്ചേരി 9446650658
പെരുവ 9446096355
കുത്താട്ടുകുളം 9447820090
തൃശ്ശൂർ 9349745575
പാലക്കാട് 9495228673
നെല്ലിപ്പൊയിൽ 9495575692
(കോഴിക്കോട്)
വയനാട് 9656128665

മൊഴിമുത്തുകൾ

പ്രശംസ നിരർത്ഥകം

നമ്മുടെ നന്മ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശംസ നിരർത്ഥകമാണ്. കാരണം നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ നമ്മുടേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം. നിങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടെന്നു കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരിൽ അതിനെക്കാളധികം നന്മയുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുക. ഇതു നിങ്ങളെ താഴ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കും. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ചെറിയ ആളായി സ്വയം കണക്കാക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. പക്ഷേ മറിച്ചു കരുതിയാൽ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടും.

- തോമസ് എ കെവിസ്

പുതിയ വീട്

അല്ലോ, അവന്റെ കുടുംമം
പൊളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു.
എന്തുപറ്റി?

പേടിക്കേണ്ട! പിതാവിന്റെ
പുതിയ വീടില്ലെന്ന്
അവൻ താമസം മാറ്റി.
അത്രയൊക്കെ

www.joyfultoons.com © 2010 Michael D. Waters

കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ ഭൗമഭവനം അഴിഞ്ഞുപോയാൽ കൈപ്പണിയല്ലാത്ത
നിത്യഭവനമായി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായൊരു കെട്ടിടം ഞങ്ങൾക്കു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു അറിയുന്നു. 2 കൊരി. 5:1

ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സ്, ആ തേജസ്സിന്റെ സുവിശേഷം

ഇന്നു സാർവ്വത്രികമായി പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സുവിശേഷമുണ്ട്- പാപക്ഷമയുടെ സുവിശേഷം. ഉവ്വ്, യേശുക്രിസ്തു പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നു. പക്ഷേ അവിടംകൊണ്ട് സുവിശേഷം-സദാർത്ഥം- അവസാനിച്ചോ? അവസാനിച്ചുവെന്നാണു പലരും കരുതുന്നത്. എന്നാൽ അതു തുടരുകയാണെന്ന് 2 കൊരിന്ത്യർ 3:18ഉം തൊട്ടടുത്ത വാക്യമായ 4:1ഉം ചേർത്തു വായിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു വ്യക്തമാകും.

“കർത്താവിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം എല്ലാവരും ആത്മാവാകുന്ന കർത്താവിന്റെ ദാനമായി തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ച് അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു കരുണ ലഭിച്ചിട്ട് ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകയാൽ...”

പാപക്ഷമയ്ക്ക് അപ്പുറത്തു നാം തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ചു കർത്താവിന്റെ അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട് ആ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുക- ഈ സാധ്യതയുടെ സുവിശേഷമാണു പൗലൊസ് ഇവിടെ അറിയിക്കുന്നത്. പാപക്ഷമയുടെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കുന്നത് ഒരു ശുശ്രൂഷയാണെങ്കിൽ ഈ തേജസ്സിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലും ഒരു ശുശ്രൂഷയായി പൗലൊസ് വിവരിക്കുന്നു.

തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ച് കർത്താവിന്റെ അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണ്? യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സു കണ്ടു എന്നു പറയുന്നു (യോഹ. 1:14). യേശുവിന്റെ ജീവിതമാണ്, ആ സ്വാഭാവമാണ്, അവിടുത്തെ തേജസ്സായി യോഹന്നാൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. മറുരുപമലയിൽ കർത്താവു തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യോഹന്നാൻ അതിനു ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്നു എന്നതു നേർ. എന്നാൽ ആ ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവത്തെയല്ല, ആദിമുതലുള്ളതും ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടതും സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതും നോക്കിയതും കൈതൊട്ടതുമായ (1യോഹ. 1:1,2) യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെയാണ് അവന്റെ തേജസ്സ് എന്നു യോഹന്നാൻ സാക്ഷീകരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തം. അന്ത്യ അത്താഴത്തിൽ കർത്താവിന്റെ മാർവ്വോടു ചാരിയിരുന്ന യോഹന്നാൻ, അവിടുത്തെ ഹൃദയസ്പന്ദനത്തിന്റെ താളം അറിയാമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ സ്വഭാവം, അതിന്റെ തേജസ്സ്, അവൻ വളരെ അടുത്തു നിന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

പാപക്ഷമ പ്രാപിച്ച ഏതൊരു പാപിക്കും തുടർന്നു തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ച് കർത്താവിന്റെ ഇതേ സ്വഭാവത്തിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടാമെന്നാണ് 2 കൊരിന്ത്യർ 3:18ൽ പൗലൊസ് പറയുന്നത്. ഇതു പാപക്ഷമയോടൊപ്പമോ, അതിനെക്കാൾ വലിയതോ ആയ ഒരു സുവാർത്തയായി (സുവിശേഷം) നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ലേ? സത്യത്തിൽ ഈ കാര്യം കൂടി ചേരുമ്പോഴാണു സുവിശേഷം പൂർണ്ണസുവിശേഷമാകുന്നത്. ▶

എന്നാൽ തേജസ്സിന്റെ ഈ സുവിശേഷം ഇന്ന് എത്രയും കുറച്ചു മാത്രമേ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. കർത്താവിന്റെ അതേ പ്രതിമയിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടാമെന്നും തന്റെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപപ്പെടാനാണു നമ്മെ മുൻനിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ഉള്ള തിരുവചന സത്യങ്ങൾ 'അസാധ്യം' എന്നു മൂടുകുത്തി പലരും തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനെ ഒരു സുവാർത്തയായല്ല അവർ കാണുന്നത്.

ജോൺ വെസ്ലി എന്ന ദൈവഭൂതൃണെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ യോഹന്നാന്റെ ആദ്യലേഖനം വായിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ രണ്ടാം അധ്യായം ആറാം വാക്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വായിച്ചു: 'അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവൻ അവൻ നടന്നതു പോലെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നു.' അതൊരു കല്പനയാണ്. അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് നാം യേശു ജീവിച്ചതുപോലെ ജീവിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ്. ഈ വാക്യം വായിച്ച വെസ്ലി ആവേശഭരിതനായിപ്പോയി. അദ്ദേഹം ആത്മഗതം ചെയ്തു. "എന്ത്! എന്തെപ്പോലെ ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസിക്കും ഈ ലോകത്തിൽ യേശു നടന്നതുപോലെ നടക്കാമെന്നോ? ഇതെന്തൊരു വലിയ സാധ്യതയാണ്! തീർച്ചയായും ഇത് എനിക്കു സാധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ദൈവവചനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്!"

നോക്കുക: യേശു ജീവിച്ചതുപോലെ ജീവിക്കുക എന്ന കല്പന അദ്ദേഹത്തെ യേപ്പെടുത്തിയില്ല. 'ഇതൊക്കെ ആർക്കു കഴിയും?' എന്നദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടില്ല. മറിച്ച് ഇതു ഒരു സുവിശേഷമായി (Good News - സന്വാർത്ത) അദ്ദേഹം കണ്ടു! ആ സുവിശേഷം അദ്ദേഹം കൈക്കൊണ്ടു. അത് അദ്ദേഹത്തെ തേജസ്സേറിയ ഒരു ശുശ്രൂഷയിലേക്കു നടത്തി.

തേജസ്സിന്റെ ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ ചില പ്രത്യേകതകൾ നാം ചിന്തിച്ചുവരുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. 2 കൊരി. 4:1ൽ 'അതുകൊണ്ട്... ഞങ്ങൾക്ക് ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകയാൽ...' എന്നു കാണുന്നു. ഏതു കൊണ്ട്? എങ്ങനെയാണ് ഈ ശുശ്രൂഷ ലഭിക്കുന്നത്? അതിന്റെ തലേ വാക്യത്തിൽ (3:18) ഇതിന്റെ മറുപടി നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. അത് ഇങ്ങനെയാണ്: നാം തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ചു കർത്താവിന്റെ അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടണം. അതിന്റെ ഭാഗമായി ഈ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടി പോലെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കണം - ഇതാണ് ശുശ്രൂഷ.

ശുശ്രൂഷ എന്നു പറയുമ്പോൾ സാധാരണ വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനു പുറത്ത്, തങ്ങൾ പോയി ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയായാണു ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ ജീവിതം തന്നെയാണു ശുശ്രൂഷ- രണ്ടും രണ്ടല്ല.

അതുപോലെ നാം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന തേജസ്സിൽ കൂടുതൽ നമുക്കു പ്രതിബിംബിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. നാം പ്രാപിക്കുന്ന തേജസ്സിന് ആനുപാതികമായേ നമുക്കു മറ്റുള്ളവർക്കു യേശുവിന്റെ ആ തേജസ്സിനെ പകർന്നുകൊടുക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ജീവിതം തന്നെ ശുശ്രൂഷയായി മാറുമ്പോൾ ജീവിതത്തിലില്ലാത്തതു നമുക്കു നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ! ഇവിടെ പ്രസക്തമായ വേറൊരു കാര്യമുണ്ട്. തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ച് അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട് പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിയ ശേഷം മാത്രമേ തേജസ്സിനെ പ്രതിബിംബിക്കാവൂ എന്നു ചിലർ കരുതിയേക്കാം. എന്നാൽ പൗലൊസ് അങ്ങനെയല്ല പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം സ്വന്തം അനുഭവം പറയുന്നതിങ്ങനെ: "ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നോ തികഞ്ഞവനായി എന്നോ അല്ല... എനിക്കും അതു പിടിക്കാമോ എന്നു വച്ചു പിന്തുടരുന്നതേയുള്ളൂ" (ഫിലി. 3:12). താൻ അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവെന്നും തികഞ്ഞവനായി (perfect) എന്നും അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പങ്കാളിത്തം

സാക് പുനൻ

'കർത്താവിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം എല്ലാവരും ആത്മാവാകുന്ന കർത്താവിന്റെ ദാനമായി തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ച് അതേ

പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു കരുണ ലഭിച്ചിട്ട് ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടാതെ...' (2 കൊരി. 3:18, 4:1).

ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മിക്ക വിശ്വാസികളും കർത്താവിനു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ബാഹ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണു ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ പൗലോസ് തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സ് പ്രാപിച്ചു കർത്താവിന്റെ അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതിനെയാണു ശുശ്രൂഷ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകുകയാൽ താൻ അധൈര്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നും പൗലോസ് തുടർന്നു പറയുന്നു.

ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിൽ 'വിശുദ്ധീകരണമെന്ന ഫലം' ഉണ്ടാകുമെന്നു റോമർ 6:22 ൽ വായിക്കുന്നു. കർത്താ

നിങ്ങൾ ആരംഭിക്കേണ്ടത് ഇവിടെയാണ്- എല്ലാ കാപട്യങ്ങളും ഉപായങ്ങളും ലജ്ജാകരമായ രഹസ്യങ്ങളും ത്യജിക്കുക

ഒരുവൻ കർത്താവിനെ കൂടുതൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നോറും,

- എല്ലാം ദൈവനാമ മഹത്വത്തിനായി കൂടുതലായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.

- സ്വയം മറഞ്ഞിരിക്കാൻ കൂടുതൽ ശ്രമിക്കും.

- മറ്റുള്ളവരോടുള്ള മനോഭാവത്തിൽ കൂടുതൽ താഴ്മ ഉണ്ടാകും.

- പണത്തെ കൂടുതൽ വെറുക്കും.

- ചിന്തയിൽ കൂടുതൽ നിർമലത പ്രാപിക്കും.

- ശത്രുക്കളെപ്പോലും കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കും.

വിനെ കൂടുതൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നോറും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വരൂപത്തോട് അവൻ കൂടുതൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പറയാം. ഒരുവൻ കർത്താവിനെ കൂടുതൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നോറും,

- എല്ലാം ദൈവനാമ മഹത്വത്തിനായി കൂടുതലായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.

- സ്വയം മറഞ്ഞിരിക്കാൻ കൂടുതൽ ശ്രമിക്കും.

- മറ്റുള്ളവരോടുള്ള മനോഭാവത്തിൽ കൂടുതൽ താഴ്മ ഉണ്ടാകും.

- പണത്തെ കൂടുതൽ വെറുക്കും.

- ചിന്തയിൽ കൂടുതൽ നിർമലത പ്രാപിക്കും.

- ശത്രുക്കളെപ്പോലും കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കും.

ആന്തരിക ജീവിതത്തിലും മനോഭാവത്തിലും ഇത്തരം വിശുദ്ധീകരണ

ത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻ കർത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയല്ല. ഒട്ടേറെ ക്രിസ്തീയ മതപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിയാലും ലോകപ്രശസ്തനായ പ്രസംഗകനോ രോഗശാന്തിവരപ്രാപ്തനോ ആയാലും അവൻ കർത്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകുന്നില്ല.

സത്യസന്ധരും നീതിബോധമുള്ളവരുമായ ധാരാളം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ട്. പക്ഷേ അവരിൽ പലരും മതഭക്തരാണ്, ആത്മീകരല്ല. കേവലം സത്യസന്ധതയും ക്രിസ്തുസാദൃശ്യവും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ?

നീതിബോധവും സത്യസന്ധതയും നമ്മൾ സഭയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ മതഭക്തരും സത്യസന്ധരുമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നമ്മളോട് ഒരാകർഷണം തോന്നാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ മതഭക്തരായ ആളുകളിൽ തിരുവെഴുത്തുകളെ അക്ഷരപ്രകാരം മാത്രം എടുത്തിട്ടുള്ളവർ സത്യസന്ധരായിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കും. എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തെ അതിന്റെ ആത്മാവിൽ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളവർ മാത്രം ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലാകാൻ ശ്രമിക്കും. അവർ മാത്രം യഥാർത്ഥ ആത്മീകരായി മാറും.

ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള നിർമലതയും ഏകാഗ്രതയും വിട്ടു വെറും മതപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിപ്പോകുവാനുള്ള നിരന്തരമായ ഭീഷണിയുടെ മുമ്പിലാണ് നാം ആയിരിക്കുന്നതെന്നു 2 കൊരിന്ത്യർ 11:3ൽ വായിക്കുന്നു. സർപ്പം ഹവ്വയെ ഉപായത്താൽ ചതിച്ചതുപോലെയാണത്.

പാപം ചെയ്യുകയാണെന്നു പറഞ്ഞു സാത്താൻ ഹവ്വയെ ഭയപ്പെടു

ത്തിയില്ല. മറിച്ച് സമർത്ഥമായി ഉപായത്താൽ ഹവയെ വഴി തെറ്റിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ടു സാത്താന്റെ സേവകരും ഇന്നു നീതിയെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മെ സമീപിച്ചാൽ അത്ഭുതപ്പെടുത്ത് (2 കൊരി. 11:15). സാത്താന്റെ സേവകർ നീതിയെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചേക്കും. പക്ഷേ അവർ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ആകുന്ന കാര്യം പ്രസംഗിക്കുകയില്ല. സ്ത്രീകൾ മുടി നീട്ടി വളർത്തുകയും പുരുഷന്മാർ മുടി പറ്റെ വെട്ടുകയും ചെയ്യുക, സ്ത്രീകൾ തല മറയ്ക്കുക, ആഭരണങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക, പാസ്റ്ററോടും മൂപ്പനോടും അനുസരണമുള്ളവരായിരിക്കുക, ദശാംശം കൊടുക്കുക, എല്ലാ ആഴ്ചയും അപ്പം മുറിക്കുക, സഭാ കൂടിവരവുകളിൽ പുതിയനിയമ മാതൃക പാലിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് അവർ ഊന്നൽ കൊടുക്കും. പുറമേയുള്ള കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ കൊണ്ട് തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ വേലക്കാരാണെന്ന് അവർ അനേകം വിശ്വാസികളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നു.

പക്ഷേ, അവർ എന്തിന് ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നതു നോക്കി സാത്താന്റെ സേവകരെ തരിച്ചറിയാൻ കഴിയും. ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാന വിഷയങ്ങളായ താഴ്മയുള്ള മനസ്സ്, പരമാർത്ഥതയുള്ള ഹൃദയം, അന്യോന്യമുള്ള തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹം, ദിനന്തോറും ക്രൂശെടുക്കുക, ആത്മാവിൽ നിറയുക, ദൈവദിന ജീവിതത്തിൽ യേശുവിനെ പിൻപറ്റുക എന്നിവയൊന്നും അവർ ഊന്നിപ്പറയുകയില്ല.

വൃദിചാരം ചെയ്യുകയോ സഭയുടെ പണം അപഹരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു മൂപ്പനും വിശ്വാസികളെ

പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളിൽനിന്നു ധാരാളം പ്രസംഗകർ ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കാറുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ദാരുയോടൊപ്പം എങ്ങനെയാണു കഴിയുന്നതെന്നോ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എങ്ങനെയാണു വളർത്തുന്നതെന്നോ തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്ത് എങ്ങനെയുള്ള സഹോദരബന്ധമാണു പുലർത്തുന്നതെന്നോ ആർക്കും അറിയുകയില്ല. അവരുടെ വാഗ്ദൈവത്താലും മിക്കപ്പോഴും അവരുടെ പണത്താലും ആളുകൾ വശീകരിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നു! പക്ഷേ റൊളുടെ ശുശ്രൂഷയെ ശരിയായി വിലയിരുത്തണമെങ്കിൽ അയാൾ സ്വന്തം വീട്ടിൽ എങ്ങനെയാണു ജീവിക്കുന്നതെന്ന് അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!

വഴി തെറ്റിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. കാരണം അവിശ്വാസികൾക്കു പോലും അയാൾ ഒരു ദൈവമനുഷ്യനല്ലെന്നു കാണാൻ കഴിയും. എന്നാൽ മതഭക്തനായ ഒരു സഹോദരൻ മറ്റു വിശ്വാസികളെ തെറ്റിക്കുവാൻ എളുപ്പമാണ്. കാരണം മതഭക്തിയും ആത്മീയതയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത ഭൂരിപക്ഷം വിശ്വാസികളും ആ സഹോദരന്റെ പുറമേയുള്ള നീതിബോധം, മതതീക്ഷ്ണത, മതപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവ മൂലം വശീകരിക്കപ്പെടും. കർത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതാണ് (മാർത്ത ചെ

സാത്താൻ വന്നു ഹവുയോടു പറഞ്ഞത് അവൾക്കു ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുവാൻ കഴിയുമെന്നാണ്. നമുക്കു ദൈവത്തെപ്പോലെയാകാൻ കഴിയുമെന്ന സന്ദേശവുമായാണ് യേശുവും ഈ ലോകത്തിൽ വന്നത്. രണ്ടു സന്ദേശങ്ങളും ഒരേപോലെ തോന്നും. പക്ഷേ, രണ്ടും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം, സ്വർഗവും നരകവും പോലെയുള്ള അന്തരം ഉണ്ട്. അറിവ്, ശക്തി, അധികാരം എന്നിവയിൽ ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുവാനാണു സാത്താൻ ഹവുയെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ താഴ്മ, നിർമലത, സ്നേഹം, നന്മ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്വഭാവത്തിൽ നമ്മെ ദൈവത്തെപ്പോലെയാക്കുവാനാണു യേശു വന്നത്.

യ്തതുപോലെ) അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിലും (മറിയ ചെ യ്തതുപോലെ) പ്രധാനമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആത്മീകനല്ല, മറിച്ചു മതഭക്തനാണെന്നു തീർച്ചയാക്കാം (ലൂക്കൊ. 10:38-42).

പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളിൽനിന്നു ധാരാളം പ്രസംഗകർ ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കാറുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ഭാര്യയോടൊപ്പം എങ്ങനെയാണു കഴിയുന്നതെന്നോ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എങ്ങനെയാണു വളർത്തുന്നതെന്നോ തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്ത് എങ്ങനെയുള്ള സഹോദരബന്ധമാണു പുലർത്തുന്നതെന്നോ ആർക്കും അറിയുകയില്ല. അവരുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളിലും മിക്കപ്പോഴും അവരുടെ പണത്താലും ആളുകൾ വശീകരിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നു! പക്ഷേ ഒരാളുടെ ശുശ്രൂഷയെ ശരിയായി വിലയിരുത്തണമെങ്കിൽ അയാൾ സ്വന്തം വീട്ടിൽ എങ്ങനെയാണു ജീവിക്കുന്നതെന്ന് അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! ഒരു വൻ തന്റെ മക്കളെ എങ്ങനെയാണു വളർത്തുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ അയാളെ ആത്മീകനെന്നു വിളിക്കരുത്. മക്കൾ ലൗകികരാണെങ്കിൽ മിക്കപ്പോഴും അതു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് അയാൾ ഒരു കപടഭക്തനാണെന്നാണ്. കാരണം, സ്വന്തം ആത്മീയതയെക്കുറിച്ചു മക്കളെ കബളിപ്പിക്കാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ലല്ലോ. സമന്വയ സഹോദരന്മാരുടെ സാഹോദര്യബന്ധത്തിനു പകരം തന്റെ ഒരുപറ്റം ആരാധകരുടെ ഒരു കുടിവരവാണ് അയാളുടെ മാതൃസഭയെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അയാൾക്ക് ഒന്നും അറിയുകയില്ലെന്നതു വ്യക്തമാണ്.

മിക്കപ്പോഴും അന്യോന്യം ഒത്തൊരുമിച്ചു പോകുവാൻ കഴിയാത്ത 'നീതിമാന്മാരായ' ആളുകളെക്കൊണ്ട് ഇന്നു ക്രിസ്തീയലോകം നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ കൂടുതൽ നീതിമാന്മാരാകുന്നോറും മറ്റുള്ളവർക്ക് അവരോടു കൂട്ടായ്മ പുലർത്താൻ കൂടുതൽ പ്രയാസമാണ്! അതേസമയം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വരൂപത്തിലേക്ക് ആയുണവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒത്തുപോകുവാനും അന്യോന്യം മഹത്വകരമായ കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുവാനും എളുപ്പമാണ്!

സാത്താൻ വന്നു ഹവുയോടു പറഞ്ഞത് അവൾക്കു ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുവാൻ കഴിയുമെന്നാണ്.

നമുക്കു ദൈവത്തെപ്പോലെയാകാൻ കഴിയുമെന്ന സന്ദേശവുമായാണ് യേശുവും ഈ ലോകത്തിൽ വന്നത്. രണ്ടു സന്ദേശങ്ങളും ഒരേപോലെ തോന്നും. പക്ഷേ, രണ്ടും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം, സ്വർഗവും നരകവും പോലെയുള്ള അന്തരം ഉണ്ട്. അറിവ്, ശക്തി, അധികാരം എന്നിവയിൽ ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുവാനാണു സാത്താൻ ഹവ്വയെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ താഴ്മ, നിർമലത, സ്നേഹം, നന്മ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്വഭാവത്തിൽ നമ്മെ ദൈവത്തെപ്പോലെയാക്കുവാനാണു യേശു വന്നത്.

ഇന്നു മിക്ക ക്രിസ്തീയ സഭകളും, ആളുകളുടെ എണ്ണം, നീതിബോധം, പുതിയനിയമ മാതൃക, പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന പരീശന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിവേചനത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടാണ് ഇതു സംഭവിക്കുന്നത്. വളരെ നീതിമാന്മാരാണെന്ന സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ച് അവർ തങ്ങളുടെ സഭകളിൽ ഇരിക്കുന്നു. പക്ഷേ സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ അവർ ജാതികളെക്കാൾ മോശമായാണ് പെരുമാറുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ അവർ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അങ്ങനെയായിരുന്നിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ക്രമേണ അവർ പരീശന്മാരായി തീർന്നു. ശരിയായ നീതിബോധത്തിലായിരിക്കാം അവർ ആരംഭിച്ചത്. പക്ഷേ ഇന്ന് അവർ ഒന്നാകിടകപടഭക്തരാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി അവർ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരല്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് ദൈവം അവരെ അങ്ങനെയൊക്കെ അനുവദിച്ചതാകാം.

എന്നാൽ തകർക്കപ്പെട്ടവരും, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരും, ആന്തരിക വിശുദ്ധി അന്വേഷിക്കുന്നവരുമായ

തകർക്കപ്പെട്ടവരും, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരും, ആന്തരിക വിശുദ്ധി അന്വേഷിക്കുന്നവരുമായ താഴ്മയുള്ള സഹോദരീ സഹോദരരുടെ ഒരു ശേഷിപ്പ് ദൈവത്തിനു പല സ്ഥലത്തും ഉണ്ട്. തങ്ങൾക്കായി ഒന്നും അന്വേഷിക്കാത്തവർ. ദൈവനാമ മഹത്വം മുഖ്യ വിഷയമായിരിക്കുന്നവർ. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ഉപദേശത്തിലോ ബാഹ്യമായ മറ്റൊരതെങ്കിലും കാര്യങ്ങളാലോ അല്ലാതെ പ്രാഥമികമായി യേശുവിനാൽ മാത്രം ആകർഷിക്കപ്പെട്ടവരാണവർ.

താഴ്മയുള്ള സഹോദരീ സഹോദരന്മാരുടെ ഒരു ശേഷിപ്പ് ദൈവത്തിനു പല സ്ഥലത്തും ഉണ്ട്. തങ്ങൾക്കായി ഒന്നും അന്വേഷിക്കാത്തവർ. ദൈവനാമ മഹത്വം മുഖ്യ വിഷയമായിരിക്കുന്നവർ. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ഉപദേശത്തിലോ ബാഹ്യമായ മറ്റൊരതെങ്കിലും കാര്യങ്ങളാലോ അല്ലാതെ പ്രാഥമികമായി യേശുവിനാൽ മാത്രം ആകർഷിക്കപ്പെട്ടവരാണവർ.

വഞ്ചിക്കപ്പെടാതെ നമുക്കെങ്ങനെ സ്വയം സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും. 2 കൊരിന്ത്യർ 11:3ൽ അതിന്റെ മറുപടിയുണ്ട് - ക്രിസ്തുവിനോടു ലളിതവും നിർമലവുമായ ഭക്തി പുലർത്തുന്നതിനാൽ.

യേശുവിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ഏകാഗ്രമായ ശ്രദ്ധ അകറ്റിക്കളയുന്നതെന്തു - അതൊരു പ്രത്യേക ഉപദേശം

‘ദൈവത്തിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിനടുത്ത് സ്വസ്ഥമായ ഒരിടം ഉണ്ട്. പാപത്തിനു വന്ന് അലട്ടുവാൻ കഴിയാത്ത ഇടം - തിരുഹൃദയത്തിനു സമീപം.’

ഓരോ ദിവസവും പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മെ നയിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ഥലം ഇതാണ്. ഇതിനായി നാം ഏകാന്തതയിൽ വസിക്കുന്ന സന്യാസിമാരായി മാറേണ്ടതുണ്ടോ? ഇല്ല. മറ്റുള്ളവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിലും സഹായിക്കുന്നതിലും നാം ഉത്സാഹികളായിരിക്കും. നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതവും വിവാഹജീവിതവും ശുശ്രൂഷയും രൂപാന്തരപ്പെടും.

മോ, പ്രത്യേക ഊന്നലോ, ശുശ്രൂഷയോ എന്തായാലും - നമ്മെ വഴി തെറ്റിക്കുവാനും തകർക്കുവാനുമുള്ള സാത്താന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണെന്ന് ഓർക്കുക.

തന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മിഷനറി പ്രസ്ഥാനത്തിനു തുടക്കമിട്ട എ.ബി. സിംപ്സൺ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മഹാനായ ഒരു ദൈവമനുഷ്യനാണ്. ആദ്യമൊക്കെ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ട, രോഗിയായ ഒരു പ്രസംഗകനായിരുന്നു. പക്ഷേ പിന്നീട് അദ്ദേഹം ആത്മസ്നാനം പ്രാപിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ആരോ പറഞ്ഞ ഒരു ക്രിസ്തീയ ഗാനത്തിന്റെ ഒരു വരി യാദൃച്ഛികമായി കേൾപ്പാൻ

ഇടയായി. ‘എന്റെ യേശു - മറ്റാർക്കും അവനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കാനാവില്ല’ എന്ന ആ വരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞു. സ്വന്തം കഴിവിലാശ്രയിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു തളരുന്നതാണു തന്റെ പ്രശ്നമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. തുടർന്നു കേവലം സൗഖ്യദാതാവായിട്ടല്ലാതെ തന്റെ ശാരീരിക ആരോഗ്യത്തിന്റേയും ജീവന്റെയും എല്ലാം ഉറവിടമായി യേശുവിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. തന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പിന്നീട് അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഗാനത്തിന്റെ ഈരടികൾ ഇങ്ങനെയാണ്.

ഒരിക്കലത് ഒരനുഗ്രഹം,
ഇന്നോ കർത്താവു മാത്രം
ഒരിക്കലതനുഭൂതി,
ഇന്നോ അവന്റെ വചനം
ഒരിക്കൽ വരങ്ങൾ തേടി,
ഇന്നോ ദാതാവിനെ തേടി
ഒരിക്കൽ സൗഖ്യത്തിനുഴറി,
ഇന്നോ അവിടുന്ന് മാത്രം
ഒരിക്കൽ എന്റെ വേല,
ഇന്നോ തന്റെ പ്രവൃത്തി
ഒരിക്കൽ ഞാൻ പണിക്കാരൻ,
ഇന്നോ തൃക്കരത്തിൽ ഉപകരണം
ഒരിക്കൽ ശക്തിക്കായി വാങ്മുഖം,
ഇന്നോ ശക്തനായവനായി മാത്രം
ഒരിക്കൽ സ്വന്ത പ്രയത്നം,
ഇന്നോ അവനുവേണ്ടി മാത്രം

സഭാചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന എല്ലാ ദൈവമനുഷ്യരുടെയും പ്രത്യേകത ഇതായിരുന്നു - വരങ്ങളോടോ അനുഗ്രഹങ്ങളോടോ അല്ല ക്രിസ്തുവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തോടു താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുക. അതുകൊണ്ട് അസാമാധാനവും കുഴപ്പങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിൽ അവർക്കു സ്വസ്ഥതയുള്ള ജീവിതം നയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു

‘ദൈവത്തിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിനടുത്ത് സ്വസ്ഥമായ ഒരിടം ഉണ്ട്. പാപത്തിനു വന്ന് അലട്ടുവാൻ കഴിയാത്ത ഇടം - തിരുഹൃദയത്തിനു സമീപം.’

ഓരോ ദിവസവും പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മെ നയിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ഥലം ഇതാണ്. ഇതിനായി നാം ഏകാന്തതയിൽ വസിക്കുന്ന സന്യാസിമാരായി മാറേണ്ടതുണ്ടോ? ഇല്ല. മറ്റുള്ളവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിലും സഹായിക്കുന്നതിലും നാം ഉത്സാഹികളായിരിക്കും. നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതവും വിവാഹ ജീവിതവും ശുശ്രൂഷയും രൂപാന്തരപ്പെടും.

2 കൊരിന്ത്യർ 4:2ൽ “ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടാതെ ലജ്ജാകരമായ രഹസ്യങ്ങളെ തുജിച്ച് ഉപായം പ്രയോഗിക്കാതെയും ദൈവവചനത്തിൽ കൂട്ടുചേർക്കാതെയും സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു...” എന്നു പൗലോസ് പറയുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഉപായങ്ങളും കാപട്യങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കൊരിക്കലും ദൈവത്തിന്റെ സ്വസ്ഥതയിലേക്കു വരുവാൻ കഴിയുകയില്ല. വളരെ ബുദ്ധിമാന്ദാരം കഴിവുള്ളവരുമായ ഒന്നു രണ്ടു സഹോദരന്മാർ നമ്മോടൊപ്പം ചേർന്നത് ഓർക്കുന്നു (പിന്നീടവർ പിന്മാറിപ്പോയി). പക്ഷേ അവർ വളരെ തന്ത്രശാലികളും ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിമാന്ദാരം കഴിവുള്ളവരുമായ ആളുകളെ അവർ നേരുള്ളവരും സത്യസന്ധരും താഴ്മയുള്ളവരുമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവത്തിന് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ‘അവൻ ജ്ഞാനികളെ അവരുടെ കൗശലത്തിൽ പിടിക്കുന്നു’ (1 കൊരി. 3:19). ആ സഹോദരന്മാരോടും അവിടുന്ന് ചെയ്തത് അതായിരുന്നു.

കൗശലക്കാരായ സഹോദരി സഹോദരന്മാർ ദീർഘകാലം സഭയിൽ നിന്നെന്നു വരാം. ദൈവം കരുണയും സഹിഷ്ണുതയുമുള്ളവനാകയാൽ അവർക്കു മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി സമയം നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷേ തങ്ങളെ തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ഒരു ആത്മീയ സഭയിൽ നിലനിൽക്കാൻ കഴിയാതെ പോകും.

കൗശലക്കാരായ സഹോദരി സഹോദരന്മാർ ദീർഘകാലം സഭയിൽ നിന്നെന്നു വരാം. ദൈവം കരുണയും സഹിഷ്ണുതയുമുള്ളവനാകയാൽ അവർക്കു മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി സമയം നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷേ തങ്ങളെ തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ഒരു ആത്മീയ സഭയിൽ നിലനിൽക്കാൻ കഴിയാതെ പോകും. ‘നീതിമാന്മാരുടെ സഭയിൽ പാപികൾക്ക് എന്നെന്നും നിലപാൻ കഴിയുകയില്ല’ (സങ്കീ. 1:5).

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയിൽ പ്രയോജനമുള്ള ഒരംഗമായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആരംഭിക്കേണ്ടത് ഇവിടെയാണ് - എല്ലാ കാപട്യങ്ങളും ഉപായങ്ങളും ലജ്ജാകരമായ രഹസ്യങ്ങളും തുജിക്കുക. നിങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ദൈവവചനത്തിൽ കൂട്ടുചേർക്കാതെയും ഇരിക്കുക.

(തുടരും)

പ്രായോഗിക ക്രിസ്തീയജീവിതം - III

ക്രിസ്തുവിലേക്ക് പൂർണ്ണ പുദയത്തോടെ

ചാൾസ് ഫിന്നി

തങ്ങളുടെ അഹങ്കാരവും സ്വയാശ്രയവും വിട്ടുകളയാൻ മനസ്സിലാത്തവരും സ്വന്ത ജ്ഞാനത്തിലും ഇച്ഛയിലും ആശ്രയിക്കുന്നവരുമായതിനാലാണ് ക്രിസ്തുവിലുള്ള സകല വാഗ്ദാനങ്ങളും സ്വീകരിക്കാൻ പലർക്കും മനസ്സിലാത്തത്.

തന്റെ ജ്ഞാനവും അറിവും ഇച്ഛയും സകലവും ദൈവത്തിനായി വിട്ടുകളയാൻ അഹങ്കാരിയായ ഒരു വൻ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടാണ്! ഈ വസ്തുത ഏറ്റവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ സത്യം സകലരും അംഗീകരിക്കും. നമ്മുടെ അറിവില്ലായ്മയും അന്ധതയും മൂലം ഒരു കാര്യത്തിന്റെ യുക്തി നാം മനസ്സിലാക്കിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും ദൈവം പറഞ്ഞ സകലവും പൂർണ്ണമായും സത്യം തന്നെയാണ്. ഇതിനപ്പുറമായി നാം ചിന്തിക്കാൻ പോയാൽ അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ യുക്തിക്കു നിരക്കാത്ത വസ്തുതയായിരിക്കും.

എന്നാൽ നിഗളഹൃദയമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ ജ്ഞാനം ഉപേ

ക്ഷിച്ച് ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ദൈവവചനം കൈക്കൊള്ളുക എത്രയോ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്! താൻ വല്ലതും അറിയുന്നു എന്ന് ഒരുത്തനു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അറിയേണ്ടതുപോലെ അവൻ ഇന്നുവരെ ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല (1 കൊരി. 8:2). ഇതിൽ ഒരു വലിയ സത്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിനെ മാത്രം തന്റെ ജ്ഞാനമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിൽ അവൻ ഇപ്പോഴും ഒന്നും തന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ ഒരുവൻ പരിശീലനം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവൻ ക്രിസ്തീയതയുടെ ആദ്യപാഠങ്ങൾപോലും പഠിച്ചിട്ടില്ല. പുത്രൻ പിതാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോഴല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നില്ല (മത്താ. 11:27). ഏതൊരു വ്യക്തി ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നോ ആ വ്യക്തി യേശു പഠിപ്പിക്കാതെ തനിക്കു ലേശംപോലും അറിവില്ല എന്ന കാര്യം സമ്മതിക്കും. എല്ലാവരും ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവരാകും (യോഹ. 6:45) എന്നെഴു

തിയിരിക്കുന്നവല്ലോ!

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഹൃദയത്തെ നാം ശോധന ചെയ്ത് അവരുടെ കുറവുകളെ കാട്ടുകയും കുറവുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധ്യം അവർക്ക് തങ്ങളുടെ ശക്തി എവിടെയാണെന്ന് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം. തങ്ങളുടെ നിർജ്ജീവപ്രവൃത്തികളുടെ നിത്യ പ്രദർശനത്താലും അവർ എത്ര ദരിദ്രരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. 'ഞാൻ ധനവാൻ, സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നു, എനിക്ക് ഒന്നിനും മുട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നീ നിർഭാഗ്യനും അരിഷ്ടനും ദരിദ്രനും കൂടെയും നഗ്നനും എന്ന് അറിയാതിരിക്കുന്നു' (വെളി. 3:17).

ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യവും അനന്തമായ ശൂന്യതയും സ്വന്തം നിർജ്ജീവപ്രവൃത്തികളുടെ ഹീനതയും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ സഭ ദൈവത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും അകന്നുപോകുകയേ ഉള്ളൂ. സഭ ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് അതിന്റെ ശക്തിയെ ത്യജിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ആയിത്തീരും (2 തിമൊ. 3:5).

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ സ്വഭാവത്തിലെ വൈകല്യം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ആ വ്യക്തി ആ വൈകല്യം മാറ്റത്തക്കവണ്ണം ക്രിസ്തുവിനെ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതാവശ്യം തന്നെ. ക്രിസ്തു ആ ഭാഗത്തേക്കു വരാതെ ഈ വിശ്വാസിയിലുള്ള അപൂർണ്ണത മാറുകയില്ല. വിശ്വാസത്താൽ ഈ വ്യക്തി ക്രിസ്തുവിനെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അപൂർണ്ണതയിൽ നിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കേണ്ടതാണ്.

വിശുദ്ധിയുടെ നിലവാരം

ഉയർത്തുക

ഒരു ശുശ്രൂഷകന്റെ വിശുദ്ധിയുടെ

നിഗളഹൃദയമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ ജ്ഞാനം ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ദൈവവചനം കൈക്കൊള്ളുക എത്രയോ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്! താൻ വല്ലതും അറിയുന്നു എന്ന് ഒരുത്തനു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അറിയേണ്ടതുപോലെ അവൻ ഇന്നുവരെ ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിൽ ഒരു വലിയ സത്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിനെ മാത്രം തന്റെ ജ്ഞാനമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിൽ അവൻ ഇപ്പോഴും ഒന്നുംതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

നിലവാരം ഉയരാതെ സഭയിലുള്ളവരുടെ ഭക്തിയുടെ നിലവാരം ഉയരുകയില്ല. അതിനാൽ വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കായി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. സഭാനേതാക്കൾ ക്രിസ്തുവിനെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയവിശുദ്ധിക്കായി മുറുകെപ്പിടിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യം തന്നെ. അപ്പോൾ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ച് സഭയോട് എന്തു പറയണമെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലാകും.

ധാരാളം ആളുകൾ തങ്ങളറിയാതെ തന്നെ വിശുദ്ധിയെ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കൊണ്ട് അന്വേഷിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസമുള്ള സഭകളും ആളുകളെ വഞ്ചിച്ചേക്കാം. ഉണങ്ങിയ ഉപദേശസംഹിതകൾ കേട്ടു കേട്ട് ഈ സഭയിലുള്ളവർ തങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന കസേരകൾപോലെ തണുപ്പന്മാരാകുമ്പോൾ ഇവരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ചില പ്രവൃത്തികൾക്കായി ഇവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ ഈ പ്രവൃത്തി ഇവരെ പാപബോധത്തിലേക്കും മാനസാന്തരത്തിലേക്കും നയിച്ചേക്കും.

രക്ഷയുടെ കാര്യത്തിലും, ഇതേ കാര്യം ശരിയാണ്. തന്റെ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ട് രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വ്യക്തി രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി തയ്യാറെടുപ്പുകളും പ്രവർത്തനങ്ങളും അവലംബിക്കുന്നതു കാണാം. കയ്യോടെ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനെ ഹൃദയത്തിലേക്കു സ്വീകരിക്കാതെ തന്റെ തയ്യാറെടുപ്പിനാൽ തന്റെ മനസ്സിനെ മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും നാം കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം പ്രവൃത്തിയാലുള്ള മതഭക്തിയാണ്.

വിശുദ്ധിക്കായി ശ്രമിക്കുന്ന വിശ്വാസികളിൽ ഈ മനോഭാവം സാർവ്വത്രികമായിക്കാണാം. പാപത്തെ മരിക്കണമെന്നു എന്നു നീ പറയുന്നു. എന്നാൽ സ്വയനീതിയുടെ തയ്യാറെ

ടുപ്പുകൾകൊണ്ടാണ് ഇതിനു നീ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഈ രീതിയിൽ നീ ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ച് അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ അയോഗ്യനും അധഃപതിച്ചവനുമായ ഒരു ഭിക്ഷാടകനെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വന്നാൽ വിശ്വാസത്താൽ അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം നിനക്കു പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ചെളിക്കുണ്ടിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെപ്പോലെ നിന്റെ സകല പരിശ്രമവും നിന്നെ കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള ചെളിയിലേക്കു താഴ്ത്തുകയേ ഉള്ളൂ (എഫെ. 2:1). ഫലം ഒരു ശവംപോലെ ആത്മികജീവനിൽ നിന്നു നീ അകലെ ആയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ താനായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ക്രിസ്തുവിനു തന്നെത്തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്താതെ യാതൊന്നും സാധ്യമല്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ നിനക്കു രക്ഷ പ്രാപിക്കാം. താൻ ആദ്യം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം എന്നു നീ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, “ഇപ്പോഴാണ് ദൈവരക്ഷാദിനം” എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പ്രവൃത്തികളാൽ വിശുദ്ധി അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ‘പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള ജയത്തിനു ഇപ്പോഴാണ് ദൈവസമയം’ എന്നിയാൽ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

മറുവശത്ത് മരണാവസ്ഥയിലേക്കു വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസമുള്ള സഭകളും ആളുകളെ വഞ്ചിച്ചേക്കാം. ഉണങ്ങിയ ഉപദേശസംഹിതകൾ കേട്ടു കേട്ട് ഈ സഭയിലുള്ളവർ തങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന കസേരകൾപോലെ തണുപ്പന്മാരാകുമ്പോൾ ഇവരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ചില പ്രവൃത്തികൾക്കായി ഇവരെ ആഹ്വാനം

ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ ഈ പ്രവൃത്തി ഇവരെ പാപബോധത്തിലേക്കും മാനസാന്തരത്തിലേക്കും നയിച്ചേക്കും. ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ എന്തെങ്കിലും മേന്മയുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇവ തങ്ങളുടെ അപൂർണ്ണതയെ കാണിച്ച് ഇവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഉണർത്താൻ പര്യാപ്തമായേക്കും.

ഇതേ വസ്തുത ഒരു വിവേകശൂന്യനായ പാപിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിലും കാണാൻ കഴിയും. ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഒരു ഭക്തിയും അടങ്ങിയിട്ടില്ല എന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. എന്നാൽ ഈ പ്രാർത്ഥന, കർത്താവിലേക്കു ശ്രദ്ധ തിരിക്കാനും മനസ്സാക്ഷിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സത്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാനും ഒരു സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കും. എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവനും തന്റെ പതിവു പ്രാർത്ഥനയിൽ കല്പപോലെ തണുപ്പുള്ളവനും ആയാൽ ഇത് അയാളെ പാപബോധത്തിലേക്കു നയിക്കുകയില്ല. ഈ വ്യക്തി തന്റെ അഭക്തിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാസ്വഭാവം തിരിച്ചറിയേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

ഒരു സഭ ഭോഷത്തത്തിലേക്കു നീങ്ങുമ്പോൾ പാപികൾക്ക് തങ്ങളുടെ ആപൽസാധ്യതയെപ്പറ്റി താക്കീതുനൽകുക എന്നത് അവരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗമാണ്. ഇതു പലരേയും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു നയിച്ചേക്കാം.

ഇതുപോലെ ധാരാളം മീറ്റിംഗുകളും ഉണർവുകളും നടന്നിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനനിരതമായ ഒരു സഭയിൽ അവരെ കുറെക്കൂടി പ്രവർത്തനത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. എന്നാൽ ജ്ഞാനത്തോ

നിങ്ങൾ ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടും വിശുദ്ധിയിൽ വളർച്ച ഇല്ലാതെയാണോ ഇരിക്കുന്നത്? വിശുദ്ധിക്കായി യേശുവിലേക്കു വരിക. പൂർണ്ണ സമർപ്പണം ഉണ്ടാക്കട്ടെ. വീണ്ടും അവനായി പ്രവർത്തിക്കുക.

ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ജീവന്റെ പ്രമാണം നിങ്ങളെ നിർബന്ധിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയില്ല. പിന്നെയോ ജീവൻ ഉള്ളിൽ വന്നു അതു പ്രവർത്തനത്തിനു നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കും.

ടും വിശ്വസ്തയോടും കൂടി ഇത്തരം സഭയോടു പെരുമാറിയില്ലെങ്കിൽ എല്ലാ തുടർമാനമായ ഉണർവുകളും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉപരിപ്ലവമായ ഭക്തി മാത്രമേ ഉളവാക്കുകയുള്ളൂ. ഇവരുടെ മനസ്സ് പാപബോധത്തിനു പകരം കഠിനമാകാനാണു സാധ്യത.

എന്നാൽ ഇത്തരം ഒരു സഭയോട് നിങ്ങൾ സ്വയനീതി നിറഞ്ഞവരാണെന്നും നിങ്ങളുടെ അന്വേഷണത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവില്ല എന്നും പറഞ്ഞെന്നിരിക്കട്ടെ. ഇത് ഇവരെ പ്രകോപിതരാക്കും. “ഭക്തി ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനുള്ള നല്ല മാർഗ്ഗം പ്രവൃത്തികളിൽ വ്യാപൃതരാകുക എന്നതല്ലേ” എന്നിവർ ചോദിക്കും. ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ഒരു സ്വാഭാവികമായി ഈ സഭയിൽ മാറിയതിനാൽ ഇവരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ വേറെ മാർഗ്ഗം

ഇതേസമയം, വിശുദ്ധിക്കായുള്ള ശ്രമത്തിൽ നിന്നുവരുന്ന സ്വയനീതി എല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ച് പ്രത്യാശയുടെ ഏക ലക്ഷ്യമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്കലേക്കു ഓടി ചെല്ലുവാനുള്ള സഹിഷ്ണുത ഭൂരിപക്ഷം വിശ്വാസികൾക്കും ഇല്ല. പകരം പാപബോധം വന്ന വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിനായുള്ള പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിലേക്കും വിശുദ്ധിയിലേക്കും മുന്നേറുവാൻ ശ്രമിച്ച് ഒടുവിൽ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ എറിഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ!

അവലംബിക്കണം. കൂടുതലാഴത്തിൽ ചൂഴ്ന്നിറങ്ങി അവരുടെ പോരായ്മകളെ കാണിച്ച് ക്രൂശിന്റെ പാദത്തിലേക്കു താഴ്മയോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടി ഇവരെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

വിശ്വാസത്തിലുള്ള വളർച്ച

ഞാൻ സുവിശേഷകനായിരുന്ന സമയത്ത് ധാരാളം ഉണർവുകൾ നടന്ന ഒരു സഭയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അവിടെ പാപികളെ മീറ്റിംഗുകളിലേക്കു നയിക്കുക എന്നതു വളരെ എളുപ്പമായിരുന്നു. മാനസാന്തരമില്ലാത്തവർ വരെ വചനം കേട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സഭയിൽ വികാരത്തിന്റെ ആഴവും, വിശ്വാസവും കുറവായിരുന്നു. ഇതു സഭയെ നശിപ്പിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി.

തുടർമാനമായ ഉണർവുകൾ വീണ്ടും ജനിച്ചവരെ വളരെ ഉപരിതലത്തിൽ മാത്രം ഭക്തിയുള്ളവരാക്കിത്തീർത്തു. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ വിശുദ്ധി പ്രസംഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതു സഭാ വിശ്വാസികളെ വേദനയാൽ പുളയുന്നവരാക്കി. ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തെ ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവർ നേരത്തെ കേട്ടിട്ടുള്ള ആശയങ്ങൾക്കു കടകവിരുദ്ധമായിരുന്നു ഇത്തരം പ്രസംഗങ്ങൾ. ചിലർ ആദ്യം വളരെ പ്രകോപിതരായി. ആദ്യത്തെ പ്രകോപനത്തിനു ശേഷം പലരും ഹൃദയനൂറുക തോടെ താഴ്മയുള്ളവരായി ശിശുക്കളെപ്പോലെ കീഴടങ്ങുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവരായിത്തീർന്നു.

സഭയിലുള്ള ധാരാളം പേരും കരുതുന്നത് വിശുദ്ധിയെ ഉണർത്തുവാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതാണെന്നാണ്. ഇവിടെ പ്രവർത്തനത്താൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഊഷ്മളത ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാകും എന്ന് ഇവർ കരുതുന്നു. ഇതു തെറ്റായ ചിന്താഗതിയാണ്. ശബ്ദവും കോലാഹലവും വിശുദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് ഈ രീതിയിൽ അഭ്യസിച്ചവർക്ക്.

നിങ്ങൾ ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടും വിശുദ്ധിയിൽ വളർച്ച ഇല്ലാതെയാണോ ഇരിക്കുന്നത്? വിശുദ്ധിക്കായി യേശുവിലേക്കു വരിക. പൂർണ്ണ സമർപ്പണം ഉണ്ടാകട്ടെ. വീണ്ടും അവനായി പ്രവർത്തിക്കുക. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ജീവന്റെ പ്രമാണം നിങ്ങളെ നിർബന്ധിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയില്ല. പിന്നെയോ ജീവൻ ഉള്ളിൽ വന്നു അതു പ്രവർത്തനത്തിനു നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കും.

വിശുദ്ധിക്കായി പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗം

ത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനായി ഹൃദയം ഒരുക്കുന്ന ഒരു പാപിക്കു തുല്യനാണ് നിങ്ങൾ. എന്നാൽ നിറുത്താതെയുള്ള പ്രയത്നം നിങ്ങൾക്കില്ല എന്നതാണ് സങ്കടകരമായ വസ്തുത. നരകത്തെ ഭയന്നു പാപി ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രയത്നിക്കുന്നുവെങ്കിലും തന്റെ സ്വയനീതിയും സ്വന്ത ശക്തിയും അയാളെ ക്ഷണിപ്പിക്കും. ഒടുവിൽ തനിക്കു യാതൊരു സഹായവും കിട്ടാതെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു തന്നെത്തന്നെ എറിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നവനായി ഈ പാപി തീരുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസിയായ നിങ്ങൾക്ക് ഇത്തരം ഭയം ഹൃദയത്തിൽ ഇല്ല. ഇത്തരം നിരന്തരപ്രയത്നവും ഇല്ല. നിങ്ങൾ വിശ്വാസി ആയിരിക്കയാൽ നരകത്തിൽപോകും എന്ന ഭയവും ഇല്ല. മറിച്ച് സർഗ്ഗത്തിൽ പോകാം എന്നു പ്രത്യാശ ഉണ്ട്. ഇതേസമയം, വിശുദ്ധിക്കായുള്ള ശ്രമത്തിൽ നിന്നുവരുന്ന സ്വയനീതി എല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ച് പ്രത്യാശയുടെ ഏക ലക്ഷ്യമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്കലേക്ക് ഓടി ചൊല്ലുവാനുള്ള സഹിഷ്ണുത ഭൂരിപക്ഷം വിശ്വാസികൾക്കും ഇല്ല. പകരം പാപബോധം വന്ന വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിനായുള്ള പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിലേക്കും വിശുദ്ധിയിലേക്കും മുന്നേറുവാൻ ശ്രമിച്ച് ഒടുവിൽ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ എറിഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ!

സഭ വിശുദ്ധിയിൽ വളർന്നാൽ പ്രവൃത്തിയിലും വളരും. എന്നാൽ പ്രവൃത്തിയിൽ വളർന്നാൽ വിശുദ്ധിയിൽ വളരണമെന്നില്ല. ഇവരിൽ മതഭക്തിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ ധാരാളം ഉണ്ടായേക്കാം. അങ്ങനെ വന്നാൽ ഇവരിൽ ക്രിസ്തീയതയുടെ ശക്തി

സഭയെ ഈ കാര്യം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചാൽ ഞാൻ സംതൃപ്തനാണ്- ക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സഭയ്ക്കാവശ്യമില്ല. തങ്ങളുടെ സകല ആവശ്യത്തിനും ജ്ഞാനത്തിനും നീതിക്കും വിശുദ്ധിക്കും വീണ്ടെടുപ്പിനും യേശു മാത്രം മതി. അവിടുത്തെ അളവറ്റ നിറവിൽ നിന്ന് ഈ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും അവ ലഭിക്കുന്നു

വേഗം ക്ഷയിക്കുന്നതു കാണാം. ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട സഭ വീണ്ടും ധാരാളം പ്രവൃത്തികൾക്കു തയ്യാറായേക്കാം. എന്നാൽ വ്യക്തികൾക്ക് ദൈവമുമ്പിൽ ഹൃദയത്തകർച്ച ഇല്ലെങ്കിൽ താഴേക്കുള്ള ഒഴുക്കു തടഞ്ഞു നിറുത്താൻ സാധ്യമല്ല.

സഭയെ ഈ കാര്യം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചാൽ ഞാൻ സംതൃപ്തനാണ്. ക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സഭയ്ക്കാവശ്യമില്ല. തങ്ങളുടെ സകല ആവശ്യത്തിനും ജ്ഞാനത്തിനും നീതിക്കും വിശുദ്ധിക്കും വീണ്ടെടുപ്പിനും യേശു മാത്രം മതി. അവിടുത്തെ അളവറ്റ നിറവിൽ നിന്ന് ഈ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും അവ ലഭിക്കുന്നു.

(അവസാനിച്ചു)

(മൊഴിമാറ്റം: സാം വർഗീസ്)

ജനനം വാശ് നാഴെ വയ്ക്കുന്നു

അജയ് ജോർജ്ജ്

എഴുപത്തഞ്ചു വയസ്സായപ്പോഴും വിലും ബുത്ത് എന്നത്തേയുംപോലെ പ്രവർത്തനനിരതനായി തന്നെയിരുന്നു. രാവിലെ ആറുമണിക്കെഴുന്നേറ്റ് അർദ്ധരാത്രികഴിയുന്നതുവരെയുള്ള അക്ഷീണയജ്ഞം. ഇനിയുംചെയ്തു തീർക്കാൻ ബാക്കിയായ ജോലികളെ പറ്റിയായിരുന്നു പലപ്പോഴും ചിന്ത. കൈയ്യുംകെട്ടി രാത്രിയിൽ മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുന്ന അപ്പനെ ബ്രാംവെൽ ഓർക്കുന്നു. ‘വീടില്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലുംകൂടി ചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.’ വീണ്ടും വീണ്ടും ഇതു തന്നെ പറഞ്ഞതിനുശേഷം ഇത്രയും കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തു: ‘ഈ രാജ്യത്തെ മാത്രമല്ല, എല്ലാ നാട്ടിലേയും ഭവനരഹിതർക്കായി. അവരെ നോക്കിക്കൊള്ളാമെന്ന് ഏൽക്കുമോ, ബ്രാംവെൽ?’ അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്ന് മകനെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സത്യം ചെയ്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

കാതറിന്റെ മരണംവരെ ഐക്യത്തോടെ നിന്നിരുന്ന കുടുംബം പതിയെ അകലാൻ തുടങ്ങിയെന്നതും സത്യം. കടുംപിടുത്തക്കാരായ അവരോരുത്തരേയും ഒരുമിപ്പിച്ച് നിർത്തിയത് ആ അമ്മയായിരുന്നു എന്ന് ഇതിൽനിന്നും നമുക്ക്

ബ്രാംവെൽ ബുത്ത്

ഊഹിക്കാം. എല്ലാവരും സുവിശേഷവേലയിൽ തന്നെ തുടർന്നുവെങ്കിലും എട്ടുമക്കളിൽ ആറുപേരും സാൽവേഷൻ ആർമി വിട്ടുപോയി. സൈന്യത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞതോടെ അവരെല്ലാം അപ്പനോടും അകന്നുവെന്ന് പറയാം. മുത്തമകൻ ബ്രാംവെലായിരുന്നു ഒടുവിൽവരെ അപ്പനോടും ആർമിയോടും വിശ്വസ്തനായുണ്ടായിരുന്നത്. ഏറ്റവും വലിയ ബഹുമതി അപ്പൻ നൽകിയതും ആ മകനാണ്: ‘നീ അവളെപ്പോലെയാണ് ബ്രാംവെൽ, നിന്റെ അമ്മയെപ്പോലെ’

എന്നും കർമ്മനിരതനായിരുന്ന

ഒരാൾക്ക് തന്റെ സമയം വന്നെത്തിയെന്നോ, ഓട്ടം അവസാനിപ്പിക്കാനായി എന്നോ ചിന്തിക്കാൻ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. രസകരമായ ഒരു സംഭവം ബുത്തിന് 81 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ജർമ്മനി സന്ദർശനവേളയിൽ ഉണ്ടായി. വിശിഷ്ടാതിഥികൾക്ക് വേണ്ടി വളരെ മനോഹരമായ വലുപ്പമുള്ള ഇരിപ്പിടമാണ് സ്റ്റേജിൽ ഉണ്ടാക്കിവച്ചിരുന്നത്. അതിലേക്ക് ഇരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ 'അതൊക്കെ വയസ്സന്മാർക്കുള്ളതല്ലേ' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാവരെയും പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ഒരു സാധാരണ കസേരയിലിരുന്നാണ് യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തത്. താൻ വെറുമൊരു സാധാരണക്കാരൻ മാത്രമാണെന്നും അതുകൊണ്ടുതന്നെ ലോകത്തിൽ സാധാരണയായുള്ള ബഹുമാനവും പദവിയും തനിക്ക് ആവശ്യമില്ലെന്ന് തന്റെ അനുയായികളെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കണമെന്നായിരിക്കാം ഈ തമാശയിലൂടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവച്ചത്.

1912 മെയ് മാസത്തിൽ ലണ്ടനിലെ റോയൽ ആൽബർട്ട് ഹോളിൽ തടിച്ചുകൂടിയ ഏഴായിരം വരുന്ന സാൽ വേഷനിസ്സുകളോട് 'താൻ റിപ്പയർ പണികൾക്കായി ഷെഡിൽക്കയറാൻ പോവുകയാണെന്ന്' പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, അത് തത്ക്കാലത്തേക്കുള്ള ഒരു മാറ്റമായി മാത്രം കണ്ടാൽമതി. തന്റെ പോരാട്ടത്തിന് ഒരു വിഘ്നവുമുണ്ടാവുകയില്ല. തുടർന്നാണ് വിശ്വപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച തന്റെ ജീവിതപ്രമാണം ആ നാവിൽ നിന്നും ഉതിർന്നുവീണത്:

'സ്ത്രീകൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെ ദുഃഖിച്ച് കരയുകയാണെങ്കിൽ,

ഞാൻ അതിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യും.

'സ്ത്രീകൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെ ദുഃഖിച്ച് കരയുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ അതിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യും. ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ വിശന്നുനടക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവശേഷിക്കുമെങ്കിൽ, ഞാൻ അതിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യും. പുരുഷന്മാർ ജയിലിനുള്ളിലേക്കും പുറത്തേക്കും വരികയും പോവുകയുമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യും. സത്യദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചമേശാന്ത ഒരൊറ്റ ആത്മാവെങ്കിലും ഇവിടെ അവശേഷിക്കുമെങ്കിൽ, അതില്ലാതാക്കാൻ ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്റെ അവസാനംവരെ ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യും.'

ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ വിശന്നുനടക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവശേഷിക്കുമെങ്കിൽ,

ഞാൻ അതിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യും.

പുരുഷന്മാർ ജയിലിനുള്ളിലേക്കും പുറത്തേക്കും വരികയും പോവുകയുമാണെങ്കിൽ,

ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യും.

സത്യദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചമേശാന്ത ഒരൊറ്റ ആത്മാവെങ്കിലും ഇവിടെ അവശേഷിക്കുമെങ്കിൽ,

അതില്ലാതാക്കാൻ ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.

എന്റെ അവസാനംവരെ ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യും.'

സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ച അറുപതു വർഷങ്ങളിൽ ബൂത്ത് 80 ലക്ഷം കിലോമീറ്റർ സഞ്ചരിച്ചു. അറുപതിനായിരം പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു. ആരേയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം പതിനാറായിരം ക്രിസ്തുശിഷ്യരെ 58 രാജ്യങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനായി നടത്തി. കർത്താവിന്റെ സ്നേഹം 34-ൽപരം ഭാഷകളിൽ അവർ മുഖേന അറിയിക്കപ്പെട്ടു.

അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാന പ്രസംഗമായിരുന്നു. മൂന്നു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം 1912 ഓഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി വിലയംബൂത്ത് ഭൂമിയിലെ തന്റെ യുദ്ധം നിർത്തി കർത്താവിൽ നിദ്ര കൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന് അപ്പോൾ 83 വയസ്സായിരുന്നു. സൈന്യത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമന്ദിരത്തിലേക്ക് പിറ്റേദിവസം കടന്നുവന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെ വരവേറ്റത് ജനലിൽ പതിപ്പിച്ചിരുന്ന ചെറിയൊരു കുറിപ്പായിരുന്നു. അതിലിങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു: 'ജനറൽ തന്റെ വാൾ താഴെ വച്ചിരിക്കുന്നു' അവസാനശ്വാസം വരെ ആയുധമെടുത്ത് ശത്രുപാളയത്തിൽ പോരാടിയ ധീരയോദ്ധാവിന്റെ ദേഹവിയോഗം ഇതിനേക്കാൾ നന്നായി എങ്ങനെ പറയാനാവും?

സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ച അറുപതു വർഷങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം 80 ലക്ഷം കിലോമീറ്റർ സഞ്ചരി

ച്ചു. അറുപതിനായിരം പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു. ആരേയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം പതിനാറായിരം ക്രിസ്തുശിഷ്യരെ 58 രാജ്യങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനായി നടത്തി. കർത്താവിന്റെ സ്നേഹം 34-ൽപരം ഭാഷകളിൽ അവർ മുഖേന അറിയിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിയോഗം ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം മ്ളാനത പരത്തി. ഒരുലക്ഷത്തിഅമ്പതിനായിരം ആളുകൾ ആസേനാധിപന്റെ ശവമഞ്ചത്തിനരികിലൂടെ വരിവരിയായി കടന്നുപോയി. രാജാക്കന്മാരുടേയും രാജ്ഞിമാരുടേയും പേരിൽ റീത്തുകൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ദുഃഖസൂചകമായി എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും പതാകകൾ പകുതി താഴ്ത്തിക്കെട്ടി.

മൂന്നാം ദിവസം 40,000 പേർ പങ്കെടുത്ത സംസ്കാര ശുശ്രൂഷ നടന്നു. സാധാരണക്കാരുടെ ചടങ്ങുകൾക്ക് രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുക പതിവല്ല എങ്കിലും മേരി രാജ്ഞി രഹസ്യമായി പള്ളിയിലെത്തി. നേരിട്ട് ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്താൽ കൊട്ടാരത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും നാട്ടുകാരും സാൽവേഷൻ ആർമിപ്രവർത്തകരും അറിയാതെയാണ് അവർ അവിടെ വന്നത് എന്നോർക്കണം. സാധാരണക്കാരുടെ ഇടയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ച രാജ്ഞിയുടെ തൊട്ടടുത്ത് വളരെ മനോഹരമായി വസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു സ്ത്രീ ഇരുന്നിരുന്നു. റാണി താനാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്താതെ അവരോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ താൻ പണ്ട് ഒരു അഭിസാരികയായിരുന്നു എന്നവർ തുറന്നുപറഞ്ഞു. സാൽവേഷൻ ആർമിയുടെ പ്രവർത്തകരാണ് തന്നെ അതിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചത്. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു മീറ്റിംഗിൽവെച്ച്

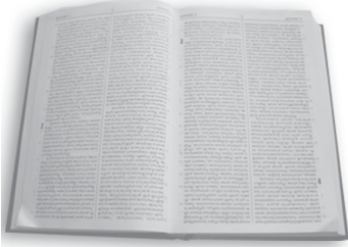
ജനറൽബുത്തിന്റെ മുമ്പാകെ തന്റെ കഥ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബുത്ത് പറഞ്ഞു: 'മകളേ, നീ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഞായറാഴ്ചയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗമാണ്. മറിയം തന്നെ നിനക്ക് ഏറ്റവും നല്ല സ്ഥലം കണ്ടെത്തിത്തരും.' തന്നെ രക്ഷിച്ച കടപ്പാടുകൊണ്ടാണ് താൻ ഇന്ന് ഈ ചടങ്ങിനെത്തിയത്. നടക്കുന്ന വഴിയുടെ അടുത്തുതന്നെ ഇരിപ്പിടം സംഘടിപ്പിക്കാനായി താൻ എത്രയോ നേരത്തെ പള്ളിയിലെത്തിയതാണ്. എന്നെങ്കിലും ശവമഞ്ചം കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ താൻ പ്രത്യേകംകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ മൂന്നുപുക്കൾ അതിനുമുകളിൽ വയ്ക്കാനാവുകയുള്ളൂ. അവൾ അങ്ങനെയൊരു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു! ആരാധനയിലുടനീളം അവൾ വച്ച ആ മൂന്നു പുക്കൾ മാത്രമേ ശവമഞ്ചത്തിനു മുകളിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 'ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവരെ അദ്ദേഹം കരുതി.' ഒരു പക്ഷേ വിലയ്ക്കും ബുത്തിന്റെ കല്ലറയുടെ മുകളിലെ സ്മാരകശിലയിൽ എഴുതിവയ്ക്കാൻ പോലും യോഗ്യമായ ആധുനിക മേരി മാഗ്ദലിന്റെ ആ വാക്കുകൾക്കേട്ട് രാജ്ഞി വിതുവി. ജീവിതദൗത്യം വെളിവാക്കുന്നതുമായ മറ്റുള്ളവർക്കായി ജീവിക്കുകയും, താനോ സഹപ്രവർത്തകരോ അതൊരിക്കലും മറന്നുപോകാതിരിക്കാനായി ബട്ടണിൽ 'മറ്റുള്ളവർ' എന്ന വാക്ക് എഴുതിവെച്ച കോട്ട് ജീവിതകാലമത്രയും ധരിക്കുകയും ചെയ്ത ആ യോദ്ധാവിന്റെ ഭൗതികശരീരം അന്ന് മണ്ണിനോട് ചേർന്നു.

തികച്ചും വ്യത്യസ്തരായ രണ്ടുപേരെ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ രാസപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കഥയാണ് നാം ഇതുവരെ കേട്ടത്. പ്രശ്നബാധിതമായ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും വന്ന സ്വതന്ത്രചിന്താഗ

കാതറിന്റേയും വിലാമിന്റേയും
കാരുത്തിൽ അവർ
തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ആശ്രയിച്ചു.
പരസ്പര പൂരകങ്ങളായിരുന്നു
അവർ എന്നു പറയാം.
ഒരാൾക്ക് മറ്റേയാളെ
ആവശ്യമായിരുന്നു.
ഒരാളുടെ കുറവുകൾ
മറ്റേയാൾ പരിഹരിച്ചു.

തിക്കാരും ദുഃഖചിത്തരുമായ രണ്ടുപേർ ഒന്നിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹമോ പരസ്പരമുള്ള കരുതലോ ഒന്നും നമ്മൾ സാധാരണഗതിയിൽ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ കാതറിന്റേയും വിലാമിന്റേയും കാരുത്തിൽ അങ്ങനെയല്ല സംഭവിച്ചത്. അവർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ആശ്രയിച്ചു. പരസ്പര പൂരകങ്ങളായിരുന്നു അവർ എന്നു പറയാം. ഒരാൾക്ക് മറ്റേയാളെ ആവശ്യമായിരുന്നു. ഒരാളുടെ കുറവുകൾ മറ്റേയാൾ പരിഹരിച്ചു. പങ്കാളിയുടെ തെറ്റുകൾ മൃദുവായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അവർ ഒരിക്കലും മടിച്ചില്ല. ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഒരാൾ മറ്റേയാളുടെ സഹായത്തിനെത്തുകയും ചെയ്തു. അവരിലൂടെ അനുപമമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തെടുക്കുവാൻ ദൈവത്തിന് സാധിച്ചതിനുപിന്നിലെ രഹസ്യമെന്തെന്നുവേണ്ടിയാൽ ഒരുത്തരമേയുള്ളൂ: അവർ തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ അത്രമേൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. തമ്മിലും അങ്ങനെയൊന്നായിരുന്നു. അതുമാത്രം.

(അവസാനിച്ചു)

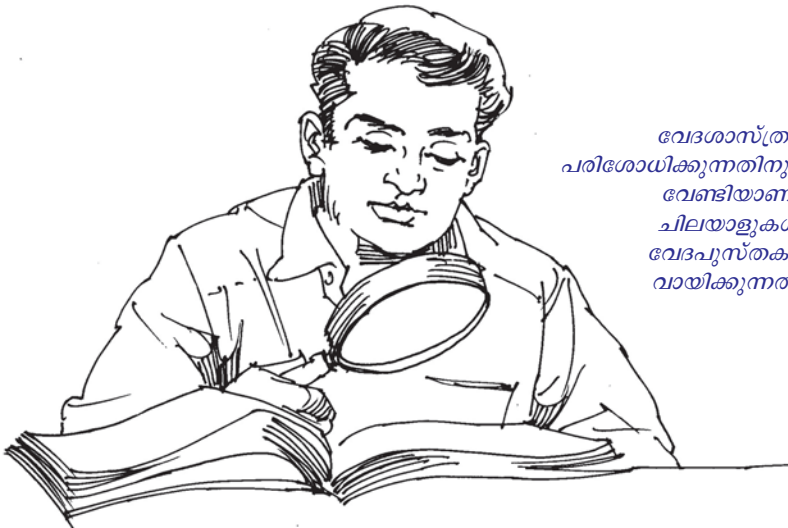

അധ്യായം മൂന്ന്

ബൈബിളിലൂടെ... 2 കൊരിന്ത്യർ

രണ്ടു കൊരിന്ത്യർ മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പൗലൊസ് ഒരു പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷകനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. പുതിയ നിയമ ശുശ്രൂഷകരും പഴയനിയമ ശുശ്രൂഷകരും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിലെ ഹോശെയ, യെശയ്യാവ്, യെഹെസ്കേൽ തുടങ്ങി ചുരുക്കം

ചില പ്രവാചകന്മാരെ ദൈവം തന്റെ വഴികൾ അറിയിക്കുന്നതിനും തന്റെ സന്ദേശം നൽകുന്നതിനും വേണ്ടി ചില ശോധനകളിലൂടെ കടത്തി വിടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ പുരോഹിതന്മാർക്കു പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ, ചെയ്യുന്നതിന് ഏതെങ്കിലും ശോധനകളിലൂടെ കടന്നു

വേദശാസ്ത്രം
പരിശോധിക്കുന്നതിനും
വേണ്ടിയാണു
ചിലയാളുകൾ
വേദപുസ്തകം
വായിക്കുന്നത്.

പോകേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ന്യായപ്രമാണം പഠിച്ച് മനസ്സിലാക്കി ജനത്തിന് അത് വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്താൽ മാത്രം മതിയായിരുന്നു. അവർ പഠിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം കേവലം പഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമുള്ളതാണെങ്കിൽ നിങ്ങളൊരു പഴയനിയമ ശുശ്രൂഷകൻ മാത്രമാണ്. ഒരു പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷകന് പഠനംകൊണ്ടുമാത്രം ലഭിക്കുന്നതല്ല അവന്റെ ശുശ്രൂഷ. അവർ അനുഭവിച്ചതായിരിക്കും അവന്റെ സന്ദേശം. പിന്നീട് തന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അവൻ പറയുന്നത് “വന്നു കേൾപ്പിൻ” എന്നല്ല “വന്നു കാണിൻ” എന്നാണ്.

3:5ൽ പൗലോസ് പറയുന്നു “അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തരല്ല.” മഹത്തായ പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ തങ്ങൾ പ്രാപ്തരല്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. തങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി ദൈവത്തിൽ നിന്നും വരുന്നു. ഒരു പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷകൻ ദൈവവേലയ്ക്കായി ഒരിക്കലും തന്നിൽ തന്നെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. അവന്റെ പ്രാപ്തി പൂർണ്ണമായും ദൈവത്തിൽനിന്നും പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. ദൈവം അവനു നൽകുകയും അവൻ അത് മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. കാനായിലെ കല്യാണവീട്ടിൽ ഭൃത്യന്മാർ പുതിയവീഞ്ഞുവിതരണം ചെയ്തതുപോലെയാണിത്. ആ ഭൃത്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വെള്ളം കൊണ്ടു വന്നു. യേശു അതു വീഞ്ഞാക്കി മാറ്റി. പിന്നീട് അവർ അത് വിതരണം ചെയ്തു. അതുപോലെ തന്നെ ശിഷ്യന്മാർ

നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം കേവലം പഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമുള്ളതാണെങ്കിൽ നിങ്ങളൊരു പഴയനിയമ ശുശ്രൂഷകൻ മാത്രമാണ്. ഒരു പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷകന് പഠനംകൊണ്ടുമാത്രം ലഭിക്കുന്നതല്ല അവന്റെ ശുശ്രൂഷ. അവർ അനുഭവിച്ചതായിരിക്കും അവന്റെ സന്ദേശം. പിന്നീട് തന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അവൻ പറയുന്നത് “വന്നു കേൾപ്പിൻ” എന്നല്ല “വന്നു കാണിൻ” എന്നാണ്.

അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടു മീനും യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിച്ചു. അവിടുന്ന് അത് വർദ്ധിപ്പിച്ച് വിതരണത്തിനായി അവരെ ഏല്പിച്ചു. അതുപോലെ നമ്മൾ നമ്മുടെ പരിമിതമായ വിഭവങ്ങളെ കർത്താവിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുവരിക അവിടുന്ന് അതിനെ അഭിഷേകം ചെയ്ത് അനുഗ്രഹിച്ച് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് നാം അത് മറ്റുള്ളവർക്കു പകുത്തു നൽകുന്നു. അങ്ങനെയാണ് നാം ദൈവവേല ചെയ്യേണ്ടത്. നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് വിതരണത്തിനാണ് അല്ലാതെ ഉത്പാദനത്തിനല്ല. പ്രസംഗങ്ങളും ഉത്പാദിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കു നാം ജീവന്റെ ശുശ്രൂഷകരായിരിക്കണം. അല്ലാതെ അറിവിന്റെ ശുശ്രൂഷകരായിരിക്കരുത്.

പല ക്രിസ്തീയ വേലക്കാരും ചില വർഷങ്ങളുടെ ദൈവവേലയ്ക്കു ശേഷം ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും നിരാശരും ആയിത്തീരുന്നു. ചിലർ മാനസികമായിപ്പോലും തകർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനു കാരണം അവർ സ്വന്ത കഴിവിലും ശക്തിയിലും ദൈവവേല ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനാലാണ്. ദൈവവേലയ്ക്കായി നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുവാൻ നാം ദൈവത്തിൽ തന്നെ ആശ്രയിക്കണം. ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനുള്ള ആരോഗ്യത്തിനായിപ്പോലും നാം ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കണം.

പല ക്രിസ്തീയ വേലക്കാരും ചില വർഷങ്ങളുടെ ദൈവവേലയ്ക്കു ശേഷം ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും നിരാശരും ആയിത്തീരുന്നു. ചിലർ മാനസികമായിപ്പോലും തകർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനു കാരണം അവർ സ്വന്ത കഴിവിലും ശക്തിയിലും ദൈവവേല ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനാലാണ്. ദൈവവേലയ്ക്കായി നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുവാൻ നാം ദൈവത്തിൽ തന്നെ ആശ്രയിക്കണം. ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനുള്ള ആരോഗ്യത്തിനായിപ്പോലും നാം ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കണം. ദൈവിക വാഗ്ദാനം ഇതാണ് 'യൗവനക്കാരും ഇടറിവീഴും എങ്കിലും യഹോവയെ കാത്തിരിക്കുന്നവർ ശക്തിയെ പുതൂക്കും. അവർ

കഴുകന്മാരെപ്പോലെ ചിറക് അടിച്ചുകയറും' (യെശ. 40:31). നമ്മുടെ പ്രാപ്തി ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. നിങ്ങൾക്കു സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും ഈ വാഗ്ദാനം വിശ്വസിക്കുക. "നിങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്" നമുക്കെന്താവശ്യമുണ്ടോ അത് നൽകുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും.

അവിടുന്ന് നമ്മെ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരാക്കി. പുതിയനിയമത്തിൽ നാം അക്ഷരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നു. ശിക്ഷാവിധിയുടെ ശുശ്രൂഷയും നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷയും. എന്താണ് ശിക്ഷാവിധിയുടെ ശുശ്രൂഷ? ഒരു സന്ദേശം കേട്ടതിനു ശേഷം കുറ്റബോധവും ശിക്ഷാവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതൊരു മഹത്തായ ശുശ്രൂഷയായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നാം. എന്നാൽ അത് പഴയനിയമ ശുശ്രൂഷയാണ്. ന്യായപ്രമാണം ആളുകളെ കുറ്റംവിധിക്കുകയും അവരോട് നിരന്തരം ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. 'നീ അത്ര നല്ലവനല്ല. നീ ചീത്തയാണ്, നീ ചീത്തയാണ്, നീ ചീത്തയാണ്.' അങ്ങനെ കുറ്റബോധത്തോടെ ആളുകൾ അവിടെയിരിക്കുന്നു. അത് ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗമല്ല. ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗം ആളുകളെ നീതിയിലേക്കും തേജസ്സുള്ളൊരു ജീവിതത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. അത് ആളുകളെ കുറ്റംവിധിക്കുന്നതിൽ മാത്രം നിൽക്കുന്നില്ല. തുടർന്ന് അവരെ ഉയർത്തുവാനും സൗഖ്യമാക്കുവാനും, രക്ഷിക്കുവാനും ഇടയാക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആളുകൾ പ്രത്യാശയോടെ മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗം ആളുകളെ ബന്ധനത്തിലേക്കാണ് കൊണ്ടുവരുന്നതെ

കിൽ നിങ്ങളൊരു പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷകനല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗത്താൽ ആളുകൾ കുറ്റംവിധിയിൽ ആയെങ്കിൽ അത് പഴയനിയമ പ്രസംഗമാണ്. ആളുകളെ ഉയർത്തുന്നതിനു പകരം താഴേക്കു തള്ളുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അത് പഴയനിയമ പ്രസംഗമാണ്. പുതിയനിയമ പ്രസംഗം ആളുകളെ ഉയർത്തുകയും അവർക്കു പ്രത്യാശ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

3:13-18 വാക്യങ്ങളിൽ പൗലോസ് പുതിയനിയമത്തെ പഴയനിയമവുമായി മോശെയുടെയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ താരതമ്യം ചെയ്യുന്നു. മോശെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ മുഖം തേജസ്സുള്ളതായി തിളങ്ങി. അവൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ മുഖം മൂടുകയും ചെയ്തു. മോശെയുടെ മുഖത്ത് നിന്നും തേജസ്സ് കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നത് യിസ്രായേൽ മക്കൾ കാണാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മുഖം മൂടുകയും ചെയ്തു. മറിച്ചുവെന്നാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത് (13-ാം വാക്യം). സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിൽ തേജസ്സ് കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്ന ധാരാളം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇന്നുമുണ്ട്. ഇന്നു 60 വയസ്സുള്ള ചില പ്രസംഗകർ അവരുടെ 20-ാം വയസ്സിൽ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി തീയായി നിന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തോടും പണത്തോടും മറ്റ് പലതിനോടും ഉള്ള അവരുടെ മനോ

എരിവോടെ നിന്ന പല ചെറുപ്പക്കാരും അവരുടെ വിവാഹശേഷം വളരെ വേഗത്തിൽ പിന്മാറ്റത്തിലായി പോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണിത് സംഭവിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ ദൈവഹിതപ്രകാരമാണ് വിവാഹം കഴിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഏകനായിരുന്നതിനെക്കാൾ എരിവും തേജസ്സും നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകും. ദൈവത്തെക്കാൾ അധികം ഭാര്യയും വീടും നിങ്ങൾക്കു പ്രധാനപ്പെട്ടതായി തീരുമ്പോഴാണ് നിങ്ങളുടെ തേജസ്സ് കുറയുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവനു ദൈവതേജസ്സ് കാണാൻ കഴിയാതെ വരികയും അവനിൽ പിന്മാറ്റം തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും.

ഭാവം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തോടു വളരെ അകന്നിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമ സഭയുടെ ഒരു പ്രധാന അടയാളവും ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നു.

പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷ ഇതിനു നേരെ വിപരീതമാണ്. നമ്മുടെ മുഖം മറയ്ക്കുവാൻ ഒരു മൂടുപടമിടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ സ്വകാര്യ ജീവി

“കർത്താവിന്റെ ആത്മാവുള്ളിടത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്.” അവിടുന്ന് നമ്മെ ഒന്നാമത് പാപത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അതോടുകൂടെ പണ സ്നേഹം, ദൈവവചനത്തിനു വിരുദ്ധമായ പിതാക്കന്മാരുടെ പാരമ്പര്യം, മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായം തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്ന് കൂടി സ്വതന്ത്രരാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു വലിയ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്.

അപ്പോൾ മനുഷ്യരെയല്ല ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാൻ തന്നെ നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു.

തത്തിൽ മറയ്ക്കേണ്ടതായിട്ട് ഒന്നു മില്ല. യേശു ഒരിക്കലും മുടുപടമിട്ടു കൊണ്ടല്ല വന്നത്. കാരണം പുതിയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ ഈ മുടുപടം നീങ്ങി പോയിരുന്നു. “കർത്താവിന്റേക്കു തിരിയുമ്പോൾ മുടുപടം നീങ്ങിപ്പോകും” (16-ാം വാക്യം). ഇപ്പോൾ നാം ദൈവവചനത്തിലുള്ള യേശുവിന്റെ മുഖത്തെ തേജസ്സിന്റേക്കു നോക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മിൽ യേശുവിന്റെ തേജസ്സ് നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരുന്നു (18-ാം വാക്യം). മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളിൽ ഇന്നുള്ള അഭിഷേകം ചില വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ളതിനേക്കാൾ അധികമാണ്. 30 വർഷം മുൻപുള്ളതിനേക്കാൾ വളരെ

അധികമാണ്. ഇന്നു നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയിലുള്ള ആത്മാവിന്റെ പുതുക്കം 5 വർഷം മുൻപുള്ളതിനെക്കാൾ അധികമാണ്. ചെറുപ്പക്കാരായ നിങ്ങൾ വിശ്വസ്തരല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിലുള്ള തേജസ്സ് പ്രായമാകുംതോറും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരും. എരിവോടെ നിന്ന പല ചെറുപ്പക്കാരും അവരുടെ വിവാഹശേഷം വളരെ വേഗത്തിൽ പിന്മാറ്റത്തിലായി പോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണിത് സംഭവിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ ദൈവഹിതപ്രകാരമാണ് വിവാഹം കഴിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഏകനായിരുന്നതിനെക്കാൾ എരിവും തേജസ്സും നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകും. ദൈവത്തെക്കാൾ അധികം ഭാര്യയും വീടും നിങ്ങൾക്കു പ്രധാനപ്പെട്ടതായി തീരുമ്പോഴാണ് നിങ്ങളുടെ തേജസ്സ് കുറയുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവനു ദൈവതേജസ്സ് കാണാൻ കഴിയാതെ വരികയും അവനിൽ പിന്മാറ്റം തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും.

ചില സഹോദരന്മാർ അവർ അറിയപ്പെടാത്തവണ്ണം സാധാരണക്കാരായി ദൈവത്തെ സേവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെമേൽ വലിയ അഭിഷേകവും തേജസ്സും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ശുശ്രൂഷ വ്യാപിക്കുകയും അവർ അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവരിലുള്ള അഭിഷേകം നഷ്ടപ്പെട്ടു. തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആളുകൾ എന്തു പറയുന്നു എന്നതിൽ അവർ കൂടുതൽ കരുതലുള്ളവരായി. അവരുടെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ച നാളുകളിൽ അവരുടെ പക്കൽ വളരെ കുറച്ചു പണം മാത്രമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അത് ചെലവഴിക്കുന്നതിൽ അവർ വളരെ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരുന്നു. എന്നാൽ പണം അശ്രദ്ധമായി

കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മറ്റ് ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തകരുമായി ഇടപെടുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവരും അങ്ങനെ ആയി. ദൈവതേജസ്സ് അവരിൽ മങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി.

ഇങ്ങനെ യുള്ള കാര്യങ്ങളാൽ നിങ്ങളിലുള്ള ദൈവതേജസ്സ് വളരെ വേഗം നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാകും. മിക്ക പ്രസംഗകരും തങ്ങളിലുള്ള തേജസ്സ് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മോശെ ചെയ്തതുപോലെ അത് മറയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. കാരണം അത് ദൈവഹിതമല്ല. ഇതിനു നേരെ എതിരായിരിക്കണം നമ്മുടെ ജീവനം. തേജസ്സ് വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരതയോടെ ദൈവവചനത്തിലൂടെ യേശുവിന്റെ തേജസ്സ് കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുക. അങ്ങനെയാണ് നമുക്കു നമ്മെതന്നെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്.

പുതിയനിയമത്തിലാകെയുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷയെ വിശദീകരിക്കുവാൻ പറ്റിയ ഏറ്റവും നല്ല വാക്യമാണിത്- 2 കൊരിന്ത്യർ 3:18. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കർത്താവായ വാക്യം അവിടുന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം കൊണ്ടുവരും. “കർത്താവിന്റെ ആത്മാവുള്ളിടത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്” (17-ാം വാക്യം). അവിടുന്ന് നമ്മെ ഒന്നാമത് പാപത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അതോടുകൂടെ പണസ്നേഹം, ദൈവവചനത്തിനു വിരുദ്ധമായ പിതാക്കന്മാരുടെ പാരമ്പര്യം, മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായം തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്നു കൂടി സ്വതന്ത്രരാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു

വലിയ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. അപ്പോൾ മനുഷ്യരെയല്ല ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാൻ തന്നെ നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവവചനത്തിലുള്ള യേശുവിന്റെ തേജസ്സു കാണിച്ചു തരമെന്നാണ് 3:18-ൽ പറയുന്നത് (കണ്ണാടിയെന്നത് ദൈവവചനമാണ് - യാക്കോബ് 1:23-25). പ്രസംഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും വേദശാസ്ത്രം പരിശോധിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണു ചിലയാളുകൾ വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യം വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള യേശുവിന്റെ തേജസ്സ് നമുക്കു കാണിച്ചു തരികയെന്നതാണ്. നാം അത് കണ്ടു തുടങ്ങുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെയും അവിടുത്തെ സാദൃശ്യത്തിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

ആ സാദൃശ്യത്തിലേക്ക് എന്നു പറയുമ്പോൾ ക്രിസ്തു ഏതു തരത്തിലാണോ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തത് അതിന്റെയും കൂടി സദൃശ്യത്തിലേക്കാണ് നമ്മെ നടത്തുന്നത്. നമ്മളും അവിടുന്ന് ചെയ്തതുപോലുള്ള ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങും. പിതാവിനെ സേവിക്കുന്നതിനു യേശു നടത്തിയ ത്യാഗങ്ങൾക്ക് ആത്മാവ് നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. നമ്മെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നാം അനുവദിച്ചാൽ നമ്മുടെ ജീവിതവും ശുശ്രൂഷയും പൂർണ്ണമായി മാറും. നാം പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകരായി മാറും. അതിനു നമ്മുടെ തൊഴിലുപേക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. സഭയിലുള്ള ഏതു സഹോദരനും സഹോദരിക്കും പുതിയ നിയമ ശുശ്രൂഷകരാകാം. (തുടരും)
(മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്)

അദ്ധ്യായം 15

നനവുള്ള ഒരു തോട്ടം

ആനി പുനൻ

ഞാനും പ്രകാശം തമ്മിലുള്ള വിവാഹശുശ്രൂഷ നടത്തിയ പാസ്റ്റർ ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബജീവിതത്തെ ദിനംതോറും പരിപാലിക്കേണ്ട ഒരു പുത്തോട്ടത്തോട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തിയ വചനശുശ്രൂഷ ഇന്നും ഞാൻ വള്ളിപ്പുള്ളി വിടാതെ ഓർക്കുന്നു.

തെറ്റിദ്ധാരണകളുടെയും സംശയങ്ങളുടെയും കുറ്റാരോപണങ്ങളുടെയും കളകളെ വിവാഹജീവിതമാകുന്ന പുത്തോട്ടിൽ നിന്നു പിഴുതു മാറ്റുന്നതിൽ അലസത പാടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ, വധുവരന്മാരെ, ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. കളകൾ വിതയ്ക്കുകയും മാലിന്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളോട് കൂട്ടായ്മ ഒഴിവാക്കണം. പകരം നല്ല ചെടികൾ തോട്ടത്തിൽ നടുവാനും അവയെ പരിപാലിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരോടുള്ള കൂട്ടായ്മ അന്വേഷിക്കണം.

നമുക്കു തോട്ടത്തിൽ നടാവുന്ന നല്ല ചെടികൾ ചിലത് ഇവയാണ്: അന്യോന്യം ക്ഷമിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത, അന്യോന്യം വികാരങ്ങൾ മാനിക്കാനുള്ള കഴിവ്, വാദപ്രതിവാദമില്ലാതെ അന്യോന്യം അഭിപ്രായങ്ങൾ,

വസ്തുക്കൾ എന്നിവ പങ്കിടുന്ന മനോഭാവം, ദിനംതോറുമുള്ള ബൈബിൾ പാരായണവും പ്രാർത്ഥനയും, മറ്റു വിശ്വാസികളുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ, ശുചിത്വബോധം.

ഇത്തരം ചെടികൾ ആരോഗ്യമുള്ള, ശക്തമായ വൃക്ഷങ്ങളായി വളരണമെങ്കിൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പരിചരണം ആവശ്യമാണ്. അന്യോന്യം പറയുന്ന വാക്കുകൾ ഈ ചെടികൾ വളരാനായി ഒഴിക്കുന്ന വെള്ളമാണ്. നമ്മുടെ വാക്കുകൾ ക്രോധത്തിന്റെ വാക്കുകളാണെങ്കിൽ ചെടികളുടെ ചുവട്ടിൽ തിളച്ച വെള്ളം ഒഴിക്കുന്നതുപോലെ അതായിപ്പോകും. അത് ആ ചെടികളെ ഉണക്കിക്കളയുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ!

വാക്കുകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ പാസ്റ്റർ ബൈബിൾ തുറന്ന് 12-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ആറാം വാക്യം ഇങ്ങനെ വായിച്ചു: “കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ നിർമ്മല വചനങ്ങൾ ആകുന്നു. നിലത്ത് ഉലയിൽ ഉരുക്കി ഏഴു പ്രാവശ്യം ശുദ്ധി ചെയ്ത വെള്ളിപ്പോലെ തന്നെ.”

ഇവിടെ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ ശുദ്ധിച്ചെത്ത വെള്ളിപ്പോലെയാണ്. നമ്മുടെ വാക്കുകളും അങ്ങനെയായി

രിക്കണം- ശുദ്ധിചെയ്തതും ദയവു ഉള്ളതും.

നല്ല മരങ്ങൾ വളരാൻ വർഷങ്ങൾ എടുക്കും. പക്ഷേ ഒരിക്കൽ അവ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവയുടെ തൂപ്തി നൽകുന്ന ഫലങ്ങൾ അനേകരെ അനുഗ്രഹിക്കും. അവയുടെ ഇലകൾ അനേകർക്കു രോഗശാന്തിക്ക് ഉതകും. പാസ്റ്റർ സദുശ വാക്യങ്ങൾ 15:1ഉം ഈ ഘട്ടത്തിൽ വായിച്ചു. അതിങ്ങനെ: 'മൃദുവായ ഉത്തരം ക്രോധത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നു.'

നമ്മുടെ പുനോട്ടത്തിൽ അത്യാവശ്യമായും കാണേണ്ട ഒരു ചെടി 'തന്നെത്തന്നെ വിധിക്കുക' എന്നതാണെന്നു പാസ്റ്റർ പറഞ്ഞു. ഈ വൃക്ഷം നല്ല വെയിലിൽ അല്ല വളരുന്നത്, മറിച്ച് തണലത്താണ്. ആളുകളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആ ചെടി മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആതു വളരെ ദുർബലമായ ഒരു സസ്യമാണ്. നമ്മൾ അതിനെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിപാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഓരോ ദിവസവും അതു മെല്ലെ വാടിപ്പോകും. ഈ ചെടി കാഴ്ചയ്ക്ക് അത്ര ആകർഷകമല്ല. പക്ഷേ അതിനു വളരെ തീഷ്ണവും ഹൃദ്യവുമായ പരിമളം ഉണ്ട്. അതിന്റെ സൗരഭ്യം വേഗം തന്നെ പുനോട്ടത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും പരക്കും.

നാം നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കാതിരുന്നാൽ നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതവും നമ്മുടെ വിവാഹജീവിതവും ഏറെ താമസിയാതെ മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ പ്ലാസ്റ്റിക് പൂക്കൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതായിത്തീരും - അതു മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ വളരെ നന്നായി തോന്നുമെങ്കിലും അതു ജീവനുള്ളതായിരിക്കുകയില്ല. പലരുടെയും വിവാഹജീവിതമാകുന്ന പുനോട്ട് ഈ മട്ടിൽ പ്ലാസ്റ്റിക് പൂക്കളാൽ നിറ

നമ്മുടെ വാക്കുകൾ ക്രോധത്തിന്റെ വാക്കുകളാണെങ്കിൽ ചെടികളുടെ ചുവട്ടിൽ തിളച്ച വെള്ളം ഒഴിക്കുന്നതുപോലെ അതായിപ്പോകും. അത് ആ ചെടികളെ ഉണക്കിക്കളയുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ!

ഞ്ഞതാണെന്നും അവ മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിക്കുമെങ്കിലും ദൈവത്തെ കബളിപ്പിക്കാനാവില്ലെന്നും പാസ്റ്റർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി.

മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നവർ അനേകരാണു്. എന്നാൽ തങ്ങളെത്തന്നെ വിധിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമായിരിക്കും. തങ്ങളെത്തന്നെ വിധിക്കാത്തവർ അന്ത്യനാളിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരേയും വിധിക്കാനായി വരുന്ന ന്യായാധിപതിയായ ദൈവത്തിൽ നിന്നു കഠിനമായ ന്യായവിധിക്കു വിധേയരാകും.

നല്ല ഒരു പുനോട്ടത്തിന് ആവശ്യംവേണ്ട ഒരു ഘടകം പാസ്റ്റർ ആവർത്തിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'എപ്പോഴും അന്യോന്യം ക്ഷമിക്കുവാനും അന്യോന്യം ക്ഷമ ചോദിക്കുവാനുമുള്ള സന്നദ്ധത.'

ഭാര്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കീഴടക്കം എന്നതു മൃദുവും അത്യാവശ്യമുള്ളതും അങ്ങേയറ്റം വിലപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ചെടിയാണ്. നമുക്കെല്ലാം ശക്തമായ ഒരു ഇച്ഛയാണുള്ളത്. 'എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടംതന്നെ' എന്നു സമർപ്പിച്ച യേശുവിനെപ്പോലെ ആ ഇച്ഛയെ നാം വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കണം. ക്രിസ്തുവിനു സഭ കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭാര്യമാർ

ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കണമെന്നാണ് ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ച ദൈവഹിതം.

ആത്മാവിന്റെ നൂറുക്കം ഇതുപോലെ പരിമളം പരത്തുന്ന ഒന്നാണ്. യേശുവിന്റെ പാദത്തിൽ മറിയതൈലപാത്രം പൊട്ടിച്ച് ഒഴിച്ചപ്പോൾ സംഭവിച്ചതുപോലെ ഭവനത്തെ മുഴുവൻ സുരഭിലമാക്കുന്ന ഒന്നാണ് ആത്മാവിന്റെ നൂറുക്കം. 'ഹൃദയം നൂറുങ്ങിയവർക്കു യഹോവ സമീപസ്ഥൻ' (സങ്കീ. 34:18).

എന്റെ വിവാഹ ദിവസം ഞാൻ എന്റെ പല സ്നേഹിതകളെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു. അന്ധമായ സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ തുടർന്നു തിടുക്കത്തിലുള്ള വിവാഹത്തിലേക്കു ചാടി വീണവർ, ലോകപരമായ നേട്ടത്തിനും അന്തസ്സിനുമായി അനുയോജ്യമല്ലാത്ത വിവാഹബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടവർ.

വിശ്വാസികളായ ചില നഴ്സുമാരെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഓർത്തുപോയി. മാതാപിതാക്കളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനായോ, അമേരിക്കയിലോ ഗൾഫിലോ പോകാനായോ അവിശ്വാസികളായ യുവാക്കളെ വിവാഹം കഴിച്ചു വരാണവരിൽ പലരും.

അത്തരം വിധിയിൽ നിന്നു ദൈവം എന്നെ കാത്തതോർത്തു ഞാൻ കർത്താവിനോടു നന്ദിയുള്ളവളായിരുന്നു. എന്റെ വിശ്വസ്തത കൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് കർത്താവിന്റെ കരുണയാണ് എന്നെ കാത്തത്.

അവിവാഹിതയായി ജീവിച്ച കാലത്തു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എനിക്ക് ആ ജീവിതം ഇഷ്ടമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിവാഹം കഴിക്കാനും എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. പ്രകാശിനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഭാര്യയായിരുന്നു കർത്താവിന്റെ മഹ

ത്വത്തിനായി ജീവിക്കണം. എന്റെ വിവാഹജീവിതം വിജയകരമാക്കി ദൈവത്തിന് എന്നെപ്പോലെ ഒരു പാപിക്ക് എന്തു ചെയ്തു തരാൻ കഴിയുമെന്നതിനു ലോകത്തിനു മുൻപാകെ ഒരു സാക്ഷ്യമാകാൻ ഞാനാഗ്രഹിച്ചു.

പ്രകാശിനു ഞാനൊരു തക്കതുണയായിരിക്കണം: ഒരു തടസ്സമാകരുത്. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം എല്ലാവിധത്തിലും ഐക്യവും സ്വർഗ്ഗമയുള്ളതാകണം- അതായിരുന്നു എന്റെ തീരുമാനം.

മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ താഴ്മയോടെ ജീവിച്ചാൽ എല്ലാ സാഹചര്യത്തിലും ദൈവം എന്നെ സഹായിക്കും എന്നു ഞാൻ ഓർത്തു. പ്രകാശിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ, പ്രിയപ്പെട്ടവർ എന്നിവരോടെല്ലാം സ്നേഹമായിരിക്കണമെന്നും ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ഞാൻ സമാധാനത്തിൽ എന്റെ വിത്തു വിതച്ചാൽ സമാധാനവും നീതിയും ധാരാളമായി കൊയ്തെടുക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയും (യാക്കോ. 3:18).

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവം തന്നെ എല്ലാ ദാനങ്ങൾക്കായും ഞാൻ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. യെശയ്യാവ് 58:11 പല വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ദൈവം എനിക്കൊരു വാഗ്ദാനമായി തന്ന വചനമായിരുന്നു! - 'നീ നന്നുള്ള തോട്ടം പോലെയും വെള്ളം വറ്റിപ്പോകാത്ത നീരുറവുപോലെയും ആകും. ദൈവം തന്നെയാണ് എന്റെ സ്രോതസ്സ്.' ഈ വാഗ്ദാനം ഇപ്പോൾ ദൈവം എന്റെ ജീവിതത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതു ഞാൻ കാണുകയാണ്! (രുടരും)

(മൊഴിമാറ്റം : സാന്ദ്ര)

ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത, വിശ്വാസത്തിന്റെ ഐക്യത - VI

ആത്മാവിലെ ദാരിദ്ര്യം

യേശു പറഞ്ഞു: ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു (മത്താ. 5:3). ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിലെ പ്രഥമവാക്യം ഇതാണ്. സ്വാർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ എല്ലാ വാതിലുകളിലും പ്രവേശനത്തിനുള്ള പ്രധാന താക്കോൽ ആത്മാവിന്റെ ദാരിദ്ര്യമാണ്. എല്ലാ മൂറുകളിലുമുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കാൻ എനിക്കു കഴിയും ആത്മാവിലുള്ള ദാരിദ്ര്യം എന്ന ഒരു താക്കോൽ കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ.

ഈ പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലെ വീടുകളിൽ ഭിക്ഷയ്ക്കായി എത്തുന്ന യാചകരെ ഞാൻ ഓർത്തു. ഭൗതികമായി ഏറ്റവും ദരിദ്രർ അവർ തന്നെയാണല്ലോ. അവർ വാതിൽക്കൽ വന്നു മുട്ടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അവർക്ക് പണമോ ഭക്ഷണമോ കൊടുക്കുന്നു. പക്ഷേ പിറ്റേന്നും അവർ വരും. നിങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ ഇന്നലെ പണം തന്നില്ലെന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. അവർ പറയും: അതു ഇന്നലെത്തന്നെ തീർന്നുപോയി എന്ന്. അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വരും. കാരണം അവരുടെ സാമ്പത്തികവും ശാരീരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിര

ന്തരമായുള്ളതാണ്.

അങ്ങനെ ഞാൻ ആത്മാവിലെ ദാരിദ്ര്യമെന്തെന്നു പഠിച്ചു. അതു എന്നും ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഇന്നത്തേക്കുള്ള കൃപ വേണമെന്നു പറയുന്നതാണ്. ഇന്നലെ തന്നെ ഇന്നലെ തീർന്നുപോയി എന്നു പറയുന്നതാണ്.

സദൃ. 8:34-ൽ ദൈവം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ദിവസംപ്രതി എന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ ജാഗരിച്ചും എന്റെ വാതിൽക്കൽ കാത്തുകൊണ്ടും എന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ.” എല്ലാ ദിവസവും തന്റെ ആവശ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ദൈവത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ വരിക. ഞാനും എല്ലാദിവസവും എന്റെ ആവശ്യങ്ങളുമായി ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ കുറവുകൾ കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടല്ല, എന്റെ ദാരിദ്ര്യം കണ്ടവനായി. അങ്ങനെ ആത്മാവിൽ ദാരിദ്ര്യമെന്തെന്നതിനെ കുറിച്ചു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.” സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങളെ കുറിച്ച് എന്നും ബോധമുള്ളവൻ എന്നും എന്റെയടുക്കൽ വരികയും ഞാൻ അപ്പം നൽകുന്നതുവരെ കാത്തുനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ ദിവസവും ക്രൂൾ എടു

ഈ ലോകം എന്നാൽ സ്വയം വിധിക്കുന്നതിലൊഴികെ എല്ലാറ്റിലും ആളുകൾ തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു നിർത്തുന്ന ഇടമാണ്. ദൈവഗൃഹത്തിൽ ഈ ക്രമം മറിച്ചാണ്. ന്യായവിധിയിൽ ഒഴികെ എല്ലാറ്റിലും നാം പ്രഥമസ്ഥാനം മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുന്നു. ന്യായം വിധിക്കുന്നതിൽ നാം നമുക്കു പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകുന്നു. ദൈവഗൃഹത്തിലുള്ളവരുടെ അടയാളം അതാണ്. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സഭ പണിയണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആളുകളെ ഒന്നാമതായി തന്നെത്താൻ വിധിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു പറയുന്നത്. ഇത് ഒരിക്കലായിട്ട് എടുക്കുന്ന ഒരു തീരുമാനമല്ല, നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ എല്ലാ ദിവസവും നടത്തുന്ന ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പാണ്.

1 പത്രോ. 4:17-ൽ ഒരു കാര്യം കൂടി ഞാൻ കണ്ടു. ദൈവഗൃഹത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ അടയാളം. “ന്യായവിധി ദൈവഗൃഹത്തിൽ ആരംഭിക്കാൻ സമയമായി. അതു നമ്മിലാണ് തുടങ്ങേണ്ടത്.” ദൈവഗൃഹം എന്നാൽ തന്നെത്താൻ വിധിക്കുന്നവർ എന്നാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ വാസസ്ഥലമാണ് ദൈവഗൃഹം. ഈ ലോകം എന്നാൽ സ്വയം വിധിക്കുന്ന

തിലൊഴികെ എല്ലാറ്റിലും ആളുകൾ തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു നിർത്തുന്ന ഇടമാണ്. ദൈവഗൃഹത്തിൽ ഈ ക്രമം മറിച്ചാണ്. ന്യായവിധിയിൽ ഒഴികെ എല്ലാറ്റിലും നാം പ്രഥമസ്ഥാനം മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുന്നു. ന്യായം വിധിക്കുന്നതിൽ നാം നമുക്കു പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകുന്നു. ദൈവഗൃഹത്തിലുള്ളവരുടെ അടയാളം അതാണ്. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സഭ പണിയണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആളുകളെ ഒന്നാമതായി തന്നെത്താൻ വിധിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം നമ്മെ വിധിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഉള്ളിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടല്ല. അതു നമ്മെ കുറ്റബോധമുള്ളവരും അരിഷ്ടരുമാക്കുന്നു.

യേശുവു ദൈവമഹത്വം കണ്ടപ്പോഴാണ് അവൻ പാപബോധവും കഴുകലും ശക്തിയും ഒക്കെ ഉണ്ടായത് (യെശ. 6:1-8). നാമും നമ്മുടെ ഉള്ളിലേക്ക് അല്ല നോക്കേണ്ടത്. നാമും യേശുവിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിനു മുമ്പിൽ നമ്മുടെ അശുദ്ധി കാണുകയും നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുകയും ചെയ്യും. യേശു. 5-ൽ യേശുവാ് ചുറ്റുമുള്ള പാപികൾക്കുമേൽ കഷ്ടം ദർശിക്കുന്നു. കഷ്ടം കഷ്ടം എന്നു പറയുന്നു. ദൈവമഹത്വം കണ്ടപ്പോൾ “എനിക്കു കഷ്ടം” എന്നായി. അപ്പോൾ യാഗപീഠത്തിൽനിന്നുള്ള തീക്കനലാൽ അവൻ ശുദ്ധനാവുകയും ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴാണു കർത്താവ് പ്രസംഗിക്കുവാൻ അവനെ അയക്കുന്നത്.

ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ സഭ തുടങ്ങിയ ആദ്യനാളുകളിൽ ചെറുപ്പക്കാരായ അനേകം സഹോദരന്മാർ രാത്രി

വീട്ടിൽത്തന്നെ തങ്ങാറുണ്ടായിരുന്നു. കാരണം മീറ്റിംഗ് താമസിച്ചുകഴിയുന്നതിനാൽ അവർക്കു ബന്ധു കിട്ടുവാനും വളരെ ദൂരം സൈക്കിൾ ചവിട്ടുവാനും പ്രയാസമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ വീട് സ്വന്തം വീടുപോലെ അവർ കരുതിയിരുന്നതിനാൽ രാവിലെ എണീറ്റ് ഒരു കപ്പുകാപ്പിയുണ്ടാക്കിക്കൂടിച്ച് കോളജിലും മറ്റും പോയിരുന്നു. അന്നാളുകളിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അവനു നല്ല ഒരു ഉദ്യോഗം ലഭിച്ച് ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്നും പോകുവാനിടയായി. പക്ഷേ അവൻ പിന്നീടൊരിക്കലും ഞങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടില്ല. എന്തൊരു നന്ദികെട്ട സഹോദരൻ എന്നു ഞാനും വിചാരിച്ചു. ഞങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നു. പക്ഷേ കർത്താവ് എന്റെ മനോഭാവത്തിലെ തെറ്റ് എന്താണെന്ന് എന്നെ കാണിച്ചു. ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം കർത്താവിനെപ്പോലെ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. നാം കർത്താവിന്റെ ജനത്തെ സേവിക്കുമ്പോൾ കർത്താവിനെത്തന്നെയാണ് സേവിക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കണം. ‘ഈ ചെറിയ വരിൽ ഒരുത്തനു ചെയ്തേടത്തോളം എല്ലാം എനിക്കാകുന്നു ചെയ്തത്.’ കർത്താവു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ “നന്ദി” നാം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടത് കർത്താവിൽ നിന്നാണ്. സഹോദരനിൽ നിന്നല്ല. അന്നു ഞാൻ പഠിച്ചു. എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ആരും എന്നോടു നന്ദി പറയുകയോ അഭിനന്ദിക്കുകയോ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല. കാരണം ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം കർത്താവിനു ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവിലെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ കർത്താവിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ നാം

ആത്മാവിലെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ കർത്താവിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ നാം ജാഗരൂകരായും കുറേയൊരുകാരായി നമ്മുടെ ക്രിസ്തുതുല്യമല്ലാത്ത മനോഭാവങ്ങളെ കർത്താവു കാണിച്ചുതരും- മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികൾ പാപമെന്ന് ഒരിക്കലും കരുതാത്ത കാര്യങ്ങൾ. പാപത്തിന്റെ നിലവാരം നമ്മെ സംബന്ധിച്ചു പിന്നെയും ഉയർന്നതാണ്. റോമർ 3:23ൽ പാപം എന്നാൽ “ദൈവതേജസ്സു നഷ്ടപ്പെട്ട” അവസ്ഥ എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ദൈവതേജസ്സ് യേശുവിന്റെ ഭൂമിയിലെ ജീവിതത്തിലാണു നാം കണ്ടെത്തുന്നത്. ക്രിസ്തു തുല്യമല്ലാത്ത നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുള്ളതെല്ലാം പാപമാണ്. അതു നമ്മുടെ നിലവാരമാകുമ്പോൾ മെല്ലെ മെല്ലെ ഓരോ മേഖലകൾ നമുക്കു വെളിവാ

യി വരും. അവയെ നാം വിധിക്കുകയും കഴുകൽ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധീകരണവരും (2 കൊരി. 7:1). അങ്ങനെ നാം ഒരുനാൾ കർത്താവിനോടു സമീപമായി മാറും. അങ്ങനെ ഭൂമിയിൽ ദൈവകുടുംബം - യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ - പണിയുവാനായി ദൈവം നമ്മെ ഉപയോഗിക്കും. ആമേൻ. (അവസാനിച്ചു)

(മൊഴിമാറ്റം: ബോബി ചെറിയാൻ)

ഓരോ ചുവടിലും അനുസരണം

അദ്ധ്യായം 39

കഥ ഇതുവരെ

വെയിൽസിലെ ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന റീസ് ഹൊവൽസ് പൂർണ്ണമായി തന്നെത്തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനായി നൽകി. റീസിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അസാധാരണമായ ശുശ്രൂഷകളിലേക്ക് നയിച്ചു. തന്റെ നാട്ടിലും അയൽഗ്രാമത്തിലും ഉള്ള പലർക്കുവേണ്ടി റീസ് മധ്യസ്ഥനായ ചെൽത്ത്. അവരെയെല്ലാം ദൈവം വിടുവിച്ചു. എന്നാൽ അയൽ ഗ്രാമത്തിലെ ക്ഷയരോഗിണിയായ സഹോദരിയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവഹിതപ്രകാരം റീസ് മധ്യസ്ഥനായ ചെൽത്ത്കിലും ഒടുവിൽ അവർ മഹത്വത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. ലണ്ടനിലെ ഗോസറ്റിന്റെ മകന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി നാസീർവ്രതസ്ഥനെന്നപ്പോലെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒടുവിൽ മറുപടി കിട്ടി. റീസ് കൽക്കരിഖനി വിട്ടു. സ്നേഹിതൻ ജോയ്ക്കുവേണ്ടി മധ്യസ്ഥനായ ചെൽത്ത്. അദ്യുതസൗഖ്യം ലഭിച്ചു. വിവാഹിതനായി. ആഫ്രിക്കയ്ക്കു പോകാൻ അവർ സമർപ്പിച്ചു. ആഫ്രിക്കയിൽ വലിയ ഉണർവിന് അവർ കാരണമായി. മടങ്ങിയെത്തിയ റീസ് ദമ്പതികളെ ആത്മീയപരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ ആരാടിക്കാൻ ദൈവം നിയോഗിച്ചു. അവർ ഒരു കോളജ് ആരാടിച്ചു. അവിടെ പല കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന നടത്തുമായിരുന്നു. അതിനൊക്കെ അത്ഭുതകരമായ നിലയിൽ മറുപടി ലഭിച്ചു. ലോകമെങ്ങും ചിതറിക്കിടക്കുന്ന യെഹൂദന്മാർ ഒന്നു ചേർന്ന് യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രം രൂപീകരിക്കാൻ സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാനായി റീസും കുട്ടരും പ്രാർത്ഥന ആരാടിച്ചു. യെഹൂദരായ അഭയാർത്ഥികളെക്കുറിച്ച് ഒരു താവളം വെയിൽസിൽ സ്ഥാപിക്കാനും റീസിനെ ദൈവം പ്രേരിപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടിയായി യെഹൂദരുടെ രാജ്യം പിറന്നു- യിസ്രായേൽ. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ജർമ്മനിയുടെയും കുട്ടരുടെയും പരാജയത്തിനുവേണ്ടി മഹായുദ്ധത്തിന്റെ വർഷങ്ങളിൽ ഉടനീളം കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനാ സംഘം പ്രാർത്ഥനയിൽ പോരാടി. യുദ്ധം അവസാനപ്പെട്ടതിലേക്ക്... തുടർന്നു വായിക്കുക.

മാഹായുദ്ധത്തിന്റെ പര്യവസാനം

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധം അതിന്റെ അന്ത്യത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്നു. ഈ വർഷങ്ങളിലുടനീളം യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിയെ ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിക്കായി തിരിച്ചു വിടുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ കോളജിൽ പ്രാർത്ഥന നടന്നുവരികയായിരുന്നു.

റീസ് ഹോവൽസാണ് അതതു സമയങ്ങളിലെ ദൈവഹിതം തിരിച്ചറിയുന്നത്. ആ ഭാരവുമായി അദ്ദേഹം

കോളജിലെ പ്രാർത്ഥനാ സഹകാരികളുടെ യോഗത്തിനു വരും. യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതി എങ്ങനെയാകണമെന്നതു സംബന്ധിച്ചു ദൈവം തനിക്കു തന്ന ഭാരം അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാകൂട്ടത്തിൽ പങ്കു വയ്ക്കും. തുടർന്നു പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള പോരാട്ടമാണ്. വിശ്വാസത്തോടെ, ഏകഹൃദയത്തോടെ. അതു ചിലപ്പോൾ ദിവസങ്ങളോ ആഴ്ചകളോ തുടരാം. അതിനിടയിൽ

പ്രാർഥന ദൈവം കേട്ടു എന്നും ജയം നേടി എന്നുമുള്ള ഉറപ്പ് അവർക്കുണ്ടാകും. തുടർന്നു നന്ദിയും സ്തുതിയും. അടുത്ത ദിവസത്തെ വർത്തമാനപത്രം നോക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾ എന്തിനായി പ്രാർഥിച്ചുവോ അത് അങ്ങനെ തന്നെ നടന്നതായി കാണുന്നു. പിന്നീടു ദൈവം യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതി സംബന്ധിച്ചു മറ്റൊരു ഭാരം റീസിനു നൽകുകയായി. വീണ്ടും അദ്ദേഹം അതുമായി പ്രാർഥനാപോരാളികളുടെ അടുത്തേക്ക്... ഇതാണ് 1939 മുതൽ 1945 വരെയുള്ള വർഷങ്ങളിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്.

യുദ്ധം അവസാനിക്കാറായപ്പോഴേക്കും ഒരു ദിവസം ബൈബിൾ നാടുകളുടെ സുരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കാൻ വീണ്ടും ദൈവം അവർക്കു ഭാരം നൽകി. നേരത്തെ ഒരിക്കൽ ദൈവം ഈ ഭാരം നൽകിയതാണ്. അന്നു ഹിറ്റ്ലറിന്റെ സൈന്യം റഷ്യയുടെ മാറിലൂടെ തലസ്ഥാനമായ മോസ്കോ ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങുകയായിരുന്നു. മോസ്കോ എത്ര നിമിഷവും ജർമൻ സൈന്യത്തിനു മുന്നിൽ അടിയറവു പറയുമെന്നതായിരുന്നു സ്ഥിതി. മോസ്കോ വീണാൽ അവിടെ തെളിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന വഴിയിലൂടെ ജർമൻ സൈന്യത്തിനു നേരെ മധ്യപൂർവ്വദേശത്തേക്ക് - ബൈബിൾ നാട്ടിലേക്ക് - പ്രവേശിക്കാം. അതു സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് മോസ്കോ ജർമൻ പടയുടെ മുൻപിൽ വീഴരുത് - റീസിനു ദൈവഹിതത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ്യം ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു പ്രാർഥനാസഹകാരികളുമായി പങ്കിട്ടു. തുടർന്നു 'മോസ്കോ ഹിറ്റ്ലറിന്റെ സൈന്യം കീഴടക്കാൻ അനുവദിക്കരുതേ' എന്ന പ്രാർഥന ഉയരങ്ങളിലേക്ക്. ഒടുവിൽ അത്യുജ്വലമായ കലാപാവസ്ഥയുടെ മാറ്റത്തിലൂടെ ദൈവം നാസി പടയെ തുരു

ത്തി. മോസ്കോ വീണില്ല!

പക്ഷേ ഇത്തവണ അവർ മറ്റൊരു വഴിയിലൂടെ റഷ്യയിലെ സ്റ്റാലിൻ ഗ്രാഡിലേക്കു വരികയാണ്. തൊട്ടാണു ക്യാക്കസ്സ് പർവ്വതങ്ങൾ. അതുകടന്നാൽ ബൈബിൾ നാടുകളിലേക്കു വടക്കൻ ഭാഗത്തുകൂടി പ്രവേശിക്കാനുള്ള ഇടനാഴിയായി.

“ദൈവമേ, ഇത്തവണയും അതു സംഭവിക്കരുത്. ബൈബിൾ നാടുകളിലേക്കു ശത്രു പ്രവേശിക്കരുത്. അതു സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ് അവർ കീഴടക്കാൻ പാടില്ല.” കോളജിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച പ്രാർഥന ആരംഭിച്ചു.

ആ ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ച് കോളജിലെ അന്നത്തെ അന്താരാഷ്ട്രികളിൽ ഒരാളായ ഡോ. സൈമൺസ് ഇങ്ങനെയാണു പറയുന്നത്: “പ്രതിരോധം തകർത്തു സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിനു നേരെ നാസി പട്ടാളം മുന്നേറുന്ന സമയം. പട്ടണം വീണിട്ടില്ല. പക്ഷേ അതിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ശത്രുവിന്റെ പിടിയിൽ ആയിക്കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴിതാ പെട്ടെന്നൊരു ദിവസം കോളജിന്റെ ഡയറക്ടർ (റീസ് ഹൊവൽസ്) ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു - ‘സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ് ശത്രുവിന്റെ കൈകളിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ നാം പ്രാർഥിക്കണം. ഇങ്ങനെ പ്രാർഥിക്കാനായി പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ഹേമിക്കുന്നു. കാരണം സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ് ക്യാക്കസ്സ്സിലേക്കുള്ള പ്രവേശനകവാടമാണ്. ക്യാക്കസ്സാകട്ടെ ബൈബിൾ നാടുകളിലേക്കുള്ള പ്രവേശന കവാടവും!’

സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ് ശത്രുക്കളുള്ളിൽ പതിക്കാതിരിക്കാൻ തുടർന്നു ഞങ്ങൾ നടത്തിയ പ്രാർഥന അങ്ങേയറ്റം കഠിനമായിരുന്നു. ആ പ്രാർഥനാപോരാട്ടം രണ്ടാഴ്ച നീണ്ടുനിന്നു. പ്രാർഥനയ്ക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ഞങ്ങൾക്കു തുണ നിന്നു. ഞങ്ങൾ

പ്രാർഥനയിൽ മല്ലുപിടിച്ചു. വിജയം എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ നില വിളികൾ വ്യഥാവായെന്നു തോന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ശത്രുപട്ടാളം പട്ടണത്തിന്റെ പകുതിയോളം കൈപ്പിടിയിലാക്കി. പട്ടണം മുഴുവൻ കീഴടക്കാനായി ഇഞ്ചോടിഞ്ചു പോരാട്ടം തുടർന്നു. നിരാശരാകാതെ ഞങ്ങൾ പ്രാർഥനാപോരാട്ടവും തുടർന്നു. വാർത്തകൾ യുദ്ധമുന്നണിയിൽ നിന്നു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത് ഒരു പ്രതീക്ഷയും നൽകുന്നവയായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ വാർത്തകൾ എതിരാകുന്നതനുസരിച്ചു വിശ്വാസം ബലപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. മാനുഷികയുക്തിക്ക് അതു മനസ്സിലാകുന്ന കാര്യമായിരുന്നില്ല. ക്രമേണ യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതി മാറി വീഴാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ലോകത്തെ മുഴുവൻ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നാസി പട്ടാളത്തെ റഷ്യൻ പടയാളികൾ പൂർണ്ണമായി തുരത്തി. നാസികൾ തോറ്റു പിൻതിരിഞ്ഞു. അവർ പട്ടണം വിട്ടു പാലായനം ചെയ്തു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മറ്റൊരു പോരാട്ട ജയം!!

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് റീസും കൂട്ടരും നടത്തിയ പ്രാർഥനായജ്ഞത്തിൽ എടുത്തു പറയാവുന്ന നാലു ജയങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നത്. നാസികൾ ബ്രിട്ടൻ കയ്യടക്കുന്നതിനെതിരെ പ്രാർഥിച്ചു നേടിയതാണ് ആദ്യജയം. ഈജിപ്തിലെ അലക്സാൻഡ്രിയയുടെ പതനത്തിനെതിരെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നിലപാടെടുത്തതും അതു വിജയിച്ചതുമാണു രണ്ടാമത്തേത്. മോസ്കോ പിടിക്കാൻ നാസികൾ നടത്തിയ ശ്രമത്തെ പ്രാർഥിച്ചു തോൽപ്പിച്ചതു മൂന്നാമത്തേതും സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിന്റെ പതനം അവസാനിപ്പിച്ചു പ്രാർഥനാപോരാട്ടത്തിലൂടെ ഒഴിവാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു

നാലാമത്തെ ജയവും. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി വിശകലനം നടത്തിയ ജനറൽ ജെ. ആർ.സി. ഫുളളറുടെ ഒരു ലേഖനം പത്രത്തിൽ വന്നതു കോളജ് അത്യുത്സാഹത്തോടെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം എഴുതിയത് ഇങ്ങനെ: “നാസികളുടെ പരാജയത്തിനു കാരണം അവർ യുദ്ധത്തിനിടയിൽ കാട്ടിയ നാലു ഹിമാലയൻ മടയത്തരങ്ങളാണ്. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ മണ്ടത്തരം - ബ്രിട്ടൻ കയ്യടക്കാൻ ലഭിച്ച അവസരം വിട്ടു കളഞ്ഞത്. രണ്ടാമത്തേത് ഈജിപ്തിനെ തോൽപ്പിച്ച് അലക്സാൻഡ്രിയ കീഴടക്കാൻ കഴിയാതെ പോയത്. മൂന്നാമത്തെ മടയത്തരം - റഷ്യക്കെതിരെയുള്ള വിജയം മോസ്കോയുടെ പതനവുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കെ, അവസാന നിമിഷം ഹിറ്റ്ലർ മോസ്കോ കീഴടക്കാതെ മറ്റു കാര്യങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞത്. ഒടുവിലത്തെയും നാലാമത്തേതുമായ മണ്ടത്തരം- ഹിറ്റ്ലർ അവസാനമായി ചെയ്ത തെറ്റ്- സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിലെ പോരാട്ടത്തിൽ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകരിക്കാതെ അവിടെ പരാജയം ചോദിച്ചു വാങ്ങിയത്.”

നോക്കുക: ഹിറ്റ്ലർ കാട്ടിയ നാലു മണ്ടത്തരങ്ങൾക്കു പിന്നിലും യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിയെ വഴി തെറ്റിച്ച് തോൽവിയിലേക്ക് നയിച്ച ദൈവകരങ്ങളെ നമുക്കു വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയുകയില്ലേ? കഴിയും. എന്നാൽ ദൈവകരങ്ങളെ ചലിപ്പിച്ച പ്രാർഥന ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ഉയർന്നതോ? അതിനു റീസിന്റെ കോളജിനോടു നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിലേക്കു കാര്യങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുമ്പോഴും രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇതേ പോലെ കോളജിലെ പ്രാർഥനാ

പോരാളികൾ ഇടപെടുകയുണ്ടായി. അതിൽ ആദ്യത്തേത് ഇറ്റലിയിലെ സലേർനോയിൽ ഉണ്ടായ വിജയമാണ്. ഇതേക്കുറിച്ച് ഡോ. സൈമൺസിന്റെ ഓർമ്മ ഇങ്ങനെയാണ്:

“അന്നും പതിവുപോലെ രാത്രി ഒൻപതേമുക്കാലിന്റെ പ്രാർഥനയ്ക്കായി ഞങ്ങൾ കോൺഫ്രൻസ് ഹാളിൽ കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. പൊടുന്നനെ ഏറെ ഹൃദയഭാരത്തോടെ ഡയറക്ടർ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. ആ ശബ്ദം വിറകൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഏറെ ശ്രദ്ധിച്ചാലേ പറയുന്നതു കേൾക്കാനാകൂ. അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഹേമിക്കപ്പെട്ടവനായി ഇടറിയ ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു: ‘സലേർനോയിലെ പോരാട്ടമുഖത്തെക്കുറിച്ച് കർത്താവെ നിക്കു വലിയൊരു ഭാരം തന്നിരിക്കുന്നു. അവിടെ നമ്മുടെ സൈനികർ വലിയ പ്രതിസന്ധിയിലായതായി ഞാൻ കരുതുന്നു. നമ്മൾ പ്രാർഥിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ തോറ്റുപോകും.’

ആ വാക്കുകൾ ഞങ്ങളിൽ വലിയ ഉദ്യോഗവും ആകാംക്ഷയും ജനിപ്പിച്ചു. കാരണം ഇറ്റലിയിലെ സലേർനോയിൽ യുദ്ധം നടക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ അവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികളൊന്നും നാട്ടിൽ ആർക്കും അറിയാമായിരുന്നില്ല. പത്രങ്ങളിലൊന്നും അതു സംബന്ധിച്ചു വാർത്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി വഴിയോ മറ്റോ ഡയറക്ടർക്കു പ്രത്യേക വിവരമൊന്നും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. ദൈവം തന്നെ നൽകിയ ബോധ്യത്തിലും ഭാരത്തിലും അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പറയുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ട് ഡയറക്ടറുടെ വാക്കുകൾ ആദ്യം ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ക്രമേണ അതു ഞങ്ങൾക്കൊരു വലിയ ഭാരം തന്നു. ദൈവിക ഇടപെടലിനായി മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ നിലവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

എന്നാൽ പ്രാർഥന പകുതിയായപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു ശക്തമായി ഞങ്ങളുടെ മേൽ വന്നു. ദൈവം പ്രാർഥനയ്ക്കു മറുപടി തന്നതായി പൊടുന്നനെ ഒരു ബോധ്യം. ഞങ്ങളുടെ പ്രാർഥന സ്തുതിക്കും സ്തോത്രത്തിനും വഴിമാറി. പിന്നെ പ്രാർഥന തുടരാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു സ്തുതിയുടെ പാട്ടുകൾ പാടുവാൻ തുടങ്ങി. ഇറ്റലിയിൽ ദൈവം ഇടപെട്ടു. സലേർനോയിൽ വിജയം സുനിശ്ചിതം - ഈ ബോധ്യം ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു തന്നു. പാട്ടുപാടാനായി എഴുന്നേറ്റു നിന്നപ്പോൾ ഞാൻ ക്ലോക്കിൽ നോക്കി- സമയം കൃത്യം 11 മണിയായിരിക്കുന്നു.

‘പ്രാർഥന കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ അർധരാത്രിയിലുള്ള വാർത്താപ്രക്ഷേപണത്തിനായി കാതോർത്തു. വാർത്തയിൽ കേട്ടത് അല്പം മുൻപ് ഞങ്ങൾ ഡയറക്ടറുടെ നാവിൽ നിന്നു കേട്ട അതേ കാര്യമായിരുന്നു - സലേർനോയിൽ സ്ഥിതി അങ്ങേയറ്റം ഉൽക്കണ്ഠാകുലമാണ്. ഏതെങ്കിലും അത്ഭുതം സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ നേരം പുലരുന്നതിനു മുൻപ് ശത്രുസൈന്യം നമ്മെ അവിടെനിന്നു തുടച്ചുനീക്കും. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നടത്തിപ്പുകളെക്കുറിച്ച് വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഓർത്തുപോയത്. സലേർനോയിൽ സ്ഥിതി ഇത്രയും ആശങ്കാജനകമാണെന്ന് വാർത്തകൾ വരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ റീസിന് ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തി. മാത്രമല്ല ആ സ്ഥലത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രാർഥിക്കാനുള്ള ഭാരം അദ്ദേഹത്തിനും തുടർന്നു ഞങ്ങൾക്കും പരിശുദ്ധാത്മാവു നൽകി. ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നതെന്താണ്? ഞങ്ങൾക്കു പ്രാർഥനയിൽ ലഭിച്ച ഉറപ്പുപോലെ അവിടെ തോൽവിയില്ല ജയമാണു നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്നതെന്നല്ലേ?

പിറ്റേദിവസം രാവിലെ വന്ന വാർത്തകൾ കുറച്ചുകൂടി ആശാവഹമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ വിശദമായ പത്രവാർത്തകൾക്കായി കാത്തിരുന്നു. ഞങ്ങൾ നിരാശപ്പെട്ടില്ല. വ്യാഴാഴ്ചത്തെ പത്രം വന്നപ്പോൾ ഇതാ ഒന്നാം പേജിൽ യുദ്ധമുന്നണിയിൽ നിന്നുള്ള റിപ്പോർട്ട്. ‘സലേർനോയിലെ അത്ഭുതം’ എന്നായിരുന്നു ആ റിപ്പോർട്ടിന്റെ തലക്കെട്ട്. യുദ്ധമുന്നണിയിൽനിന്നുള്ള റിപ്പോർട്ടറുടെ നേരിട്ടുള്ള വിവരണം ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വായിച്ചു: “തിങ്കളാഴ്ച സലേർനോയിൽ നമ്മുടെ സൈന്യത്തിന്റെ ഒപ്പം യുദ്ധമുന്നണിയിൽ യുദ്ധവാർത്തകൾ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യാനായി ഞാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുവിന്റെ പട്ടാളം നിരന്തരം വെടിവെച്ചു മുന്നേറുകയായിരുന്നു; നമ്മൾ പിൻവാങ്ങുകയും. വെടിയൊച്ച, ഷെൽവർഷം, ഹുകാര ശബ്ദം - ഇതെല്ലാം അസഹനീയമായിരുന്നു. ഒരു അത്ഭുതം സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശത്രുപട്ടാളത്തിന്റെ ഈ തള്ളിക്കയറ്റിത്തിന്നു മുൻപിൽ നമുക്കുപിടിച്ചു നില്ക്കാനാവില്ലെന്നത് എത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നു. സമയം ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങി. പൊടുന്നനെ വെടിയൊച്ചകൾ നിലച്ചു. യുദ്ധമുന്നണിയിൽ ഒരു ശ്മശാന നിശ്ശബ്ദത പടർന്നു. ശക്തി സംഭരിച്ച് ശത്രു വീണ്ടും ആഞ്ഞടിക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള ഇടവേളയാണിതെന്നു ഞാൻ കരുതി. ശ്വാസമടക്കി ഞങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു. പക്ഷേ ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ഞാൻ അപ്പോൾ എന്റെ വാച്ചിൽ നോക്കി- രാത്രികൂടും 11 മണി. വീണ്ടും ഞങ്ങൾ പേടിയോടെ കാത്തിരുന്നു. പക്ഷേ രാത്രി മുഴുവനും പിന്നെ അനക്കമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ശത്രു നിരുപാധികം പിന്മാറി. എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്നറിയില്ല. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ വിജയം നമ്മുടെ കൈപ്പിടി

യിൽ ഒതുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വ്യക്തമായി.”

യുദ്ധത്തിലെ അന്തിമ വിജയത്തിനായി പ്രാർഥിച്ചതാണു റീസും കൂട്ടരും നടത്തിയ അവസാന പ്രാർഥനാ പോരാട്ടം.

1944 ഏപ്രിൽ ആറിന് റീസ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ദൈവം മോസ്കോയിലും, സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിലും അലക്സാൻഡ്രിയയിലും ബ്രിട്ടനിലും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു വിടുവിച്ചെങ്കിൽ അന്തിമ വിജയത്തിനു വേണ്ടിയും നമ്മൾ പ്രാർഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിജയവും ശത്രുവിന്റെ തോൽവിയും സുനിശ്ചിതമായിരിക്കണം. തുടർന്നു അറ്റലാന്റിക് കരാനുകൂളിൽ അവർ ഒപ്പിടണം. സമാധാനം തുടർന്നു പുലരണം. ദൈവം നമ്മുടെ ഭാഗത്താണ്. അവസാന വിജയം നമുക്കു തന്നെ. ഇന്നു രാത്രിയിൽ ഞാനതു വ്യക്തമായി കാണുന്നു.”

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞ് മേയ് ഏഴിന് റീസ് വീണ്ടും സംസാരിച്ചത് ഇങ്ങനെ: “ഞാൻ ഇപ്പോൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ 50 ലക്ഷം പടയാളികൾ അന്തിമപോരാട്ടത്തിനു തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്. അവർ മരണത്തെയാണ് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയാണ് അവർ അതു ചെയ്യുന്നത്. അവരോടൊപ്പം നാം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നില്ല. പക്ഷേ നാം അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർഥനയിൽ പോരാടണം. നാം അനുഭവിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ കഷ്ടത നമുക്കുവേണ്ടി അവർ അനുഭവിച്ചാൽ അതു ജീവകാലം മുഴുവൻ നമുക്കൊരു നാണക്കേടായിരിക്കും. അടുത്തയാഴ്ചയാണ് അവസാന പോരാട്ടമെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവം അതിൽ ഇടപെടണം. ന്യൂയോർക്കിലെ ഗവർണർ അന്ന് ആ സംസ്ഥാനത്തു പ്രാർഥനാ ദിനമായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ജർമനിയും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് രാജ്യമാണ്. നമ്മളും അതേ. എന്നാൽ ജർമൻ രാജ്യത്തിനെതിരായല്ല നാം പ്രാർഥനയിൽ പോരാടുന്നത്. മറിച്ച് നാസി അധിനിവേശത്തിനെതിരെയാണ്. ദൈവം ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ പക്ഷത്താണ്. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: ‘ഉടമ്പടിയിൽ അവർ ഒപ്പിട്ട് ലോകം ഭീകരതയിൽ നിന്ന് വിമോചിതമാകുംവരെ ഞാൻ ഊരിയ വാൾ ഉറയിൽ ഇടുകയില്ല.’

തുടർന്ന് അന്തിമ വിജയത്തിനായും അറ്റ്ലാന്റിക് ചാർട്ടറിൽ ശത്രു ഒപ്പിട്ട് ലോകത്തു വീണ്ടും സമാധാനം പുലരാനായും ശക്തമായ പ്രാർഥന ആരംഭിച്ചു. ഇതേക്കുറിച്ചു പ്രാർഥനാ പോരാളികളിൽ ഒരാളുടെ ഡയറിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: “പ്രാർഥനയുടെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ വിശ്വാസം അങ്ങേയറ്റം തീവ്രമായി. മൽപിടുത്തത്തിന്റെ ഭാരം പൊടുന്നനെ ഒഴിഞ്ഞുപോയി. ആശ്വാസം ലഭ്യമായി. ഞാൻ ഓടി എന്റെ മുറിയിലെത്തി വാതിലടച്ചതും ഞാൻ മുഴക്കാലിൽ വീണു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. അത് ആനന്ദത്തിന്റെ കണ്ണുനീരായിരുന്നു. അന്തിമ വിജയം സംബന്ധിച്ച ആഹ്ലാദം യഥാർത്ഥമായും ഞാനനുഭവിച്ച നിമിഷങ്ങൾ.”

ജൂൺ ആറിനു ജനറൽ ഐസൻഹോവറിന്റെ, സൈന്യത്തോടുള്ള ആഹ്വാനം റീസ് ഇങ്ങനെ പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചു: “സ്വാതന്ത്ര്യം ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും പ്രതീക്ഷകളും പ്രാർഥനകളും നിങ്ങളെ അകമ്പടി സേവിക്കും. ... സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം ഈ മഹത്തായ ദൗത്യത്തിന് ഉണ്ടാകാനായി നമുക്ക് അപേക്ഷിക്കാം.”

ബ്രിട്ടനിലെ രാജാവും പ്രാർഥനയ്ക്കായി രാജ്യത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു: “നമ്മുടെ പ്രാർഥനയുടെ

ജാഗ്രത പടയാളികൾക്കൊപ്പം പോകണം. മറ്റൊരു കാര്യത്തിലും ആരും ഇന്ന് വ്യാപൃതരാകരുത്.”

അന്ന് രാവിലെ യോഗത്തിൽ റീസ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഇന്ന് പ്രാർഥനാ ദിനമായി നാം വേർതിരിച്ചാൽ ഇതു വിജയത്തിന്റെ ദിവസമാകും. പ്രാർഥന ദൈവകരങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കും.” തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പ്രാർഥിച്ചു: “ഹിറ്റ്ലർ വിജയിച്ചാൽ, ക്രിസ്തീയതയും സംസ്കാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും എല്ലാം അസ്തമിക്കും. ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുക. ഞങ്ങളുടെ പടയാളികളെ കാക്കുക. യുദ്ധമുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നവരെപ്പോലെ തന്നെ പ്രാർഥിക്കാൻ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുക. ഇതിന്റെ അന്ത്യം വിജയം തന്നെയാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

1945 ജൂണിൽ ആറു വർഷമായി തുടർന്ന പ്രാർഥന വിജയകരമായി പര്യവസാനിച്ചു. ജർമനിയും കൂട്ടരും കരാറുകളിൽ ഒപ്പിട്ടു തോൽവി നിരൂപാധികം സമ്മതിച്ചു. സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ ലോകസമാധാനത്തിനായി ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. കോളജിലെ പ്രാർഥനയുടെ ഫലമായി പലസ്തീൻ യഹൂദർക്കു ലഭിച്ചു. യിസ്രേയൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. സകല സൃഷ്ടികൾക്കും സുവിശേഷം കേൾക്കാനുള്ള തടസ്സങ്ങൾ നീങ്ങി. ചുരുക്കത്തിൽ കർത്താവിന്റെ പുനരാഗമനത്തിനു ലോകം കൂടുതൽ ഒരുങ്ങി.

യുദ്ധം അവസാനിച്ചെങ്കിലും ലോകസമാധാനം ഇന്നും ഒരു മരീചികയായി അവശേഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ‘വരുവാനുള്ളവൻ വരും; താമസിക്കുമില്ല.’ അന്ന് സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചയിൽ ലോകം യഥാർത്ഥ സമാധാനം അനുഭവിക്കും.

(തുടരും)

HOW TO OVERCOME EVIL THOUGHTS?

Sandeep Poonen

Question:

I find all kinds of evil thoughts suddenly rise up within me. Everything in me wants to be pleasing to God, but I still find myself giving into these evil thoughts again and again. What is wrong with me?

Answer:

This is a great question. I have wrestled with this all my Christian life, so I can relate with the struggle.

I want to share one thought that I have on this based on two sides of the same truth. However, the challenge will be to embrace BOTH parts to this with ALL our hearts. I want to use the word CLEANSE to describe the two sides of the same truth.

THE CLEANSING JESUS MUST DO

1 John 1:7,9- but if we walk in the Light as He Himself is in the Light, we have fellowship with one another, and the blood of Jesus His Son cleanses us from all sin...If we confess our sins, He is faithful and righteous to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness.

Hebrews 9:14 - how much more will the blood of Christ, who through the eternal Spirit offered Himself without blemish to God, cleanse your conscience from dead works to serve the living God?

First of all, we must realize that the act of CLEANSING of our sins is a promise that is possible only because of Jesus. In other words, this is a New Covenant promise - for those of us who put our faith in Jesus Christ. There is absolutely nothing that any person could do to cleanse ourselves from all sin. As the story in Revelation 5:1-10 tells us,

there was only One Person in **all of history** who was found worthy. When the Apostle John turned to look at who this Person was, He didn't see some majestic superhero. No, he saw a slain Lamb! It is because of the slain Lamb, and the blood that was poured out by this One Jesus, that we have FREE access to be cleansed.

So we don't need to pay some entrance fee to access the ever-flowing fountain of the blood of Jesus. The fountain of the blood of Jesus is freely available to us, if we are willing to confess our sins and walk in the light of God and not in the darkness of our own selfishness. It doesn't make us healthy or wealthy or intelligent. It has something way better than that: **It is guaranteed to cleanse us of all our sins.**

Now, as you read this, it might seem to be old news. But I want you to consider the security that this should bring at the very start. It is not the whole story, but it is the first part of the story and the most important part. It's like the foundation of a building - it's the first part in the process of home building, but the most important too.

I like the word CLEANSE. There is a deep purging and utter cleaning that comes to mind. So we **MUST** constantly remind ourselves of the great security and rest that Jesus brings because of His blood that ut-

terly cleans and purges completely. And I titled the section, "The cleansing Jesus MUST do," because it is so important that Jesus does this in our lives. He is powerful enough to do it, but He waits for our consent and surrender. As the verses in 1 John 1:7 and 9 say, we must walk in the light and we must confess our sins. If we do that, then Jesus does His part and CLEANSSES (utterly cleans) us.

THE CLEANSING WE MUST DO

2 Corinthians 7:1 - Therefore, having these promises, beloved, let us cleanse ourselves from all defilement of flesh and spirit, perfecting holiness in the fear of God.

This is the other side of the same truth of cleansing that must happen. This is the cleansing that WE must do. The Holy Spirit could have said through Paul here, "Let us allow God to cleanse us from all defilement of flesh and spirit..." But He didn't! The Holy Spirit intends for us to play a part in the perfecting of the quality of our holiness. God will surely get all the credit as our holiness is made more and more perfect. But there is still a part we MUST play. So this is the cleansing WE do, and we MUST do.

But here again, I want to highlight the word cleanse - to utterly make clean. We too must recognize that it's not that Jesus cleanses, and we just wipe or dust off. When we spill some food on our clothes, we can merely wipe off the food but the stain remains. That is not cleansing. But this is what we often do when we sin. Even if we're sincere, we can treat sin lightly and just WIPE OFF the mess we made. But that is not the task that God wants us to do. God wants us to CLEANSE ourselves as if to make utterly clean. He wants us to seek to keep ourselves utterly clean from all that defiles us.

To me, this cleansing myself is to grow in my hatred and deep disgust for that which

defiled me. If I am not really bothered by things that stain my clothes, I will simply wipe it off. But if it's my favorite shirt, then I will immediately seek to wash off whatever I spilled onto my shirt, and find the right detergent to get the stain off completely. In the same way, if I treasure more and more the robe or righteousness that Jesus has given me to wear, I will also be disgusted more and more by the filth of sin that soils this robe.

I must not simply wipe off or brush off the sin that I find within me; I must utterly cleanse myself of all traces of that stain. So that means that I must seek to trace the very last traces of these evil thoughts that come up. I must ask myself why I seem to even enjoy (in the moment) thoughts of unforgiveness, lust, anger, envy, etc. - that I give in to them and sin. And I must hate the root of that enjoyment and seek to CLEANSE myself of them. This is the part we must play.

So when we find ourselves giving in to evil thoughts again and again, let us start with the foundation that Jesus is able to CLEANSE us from the guilt and shame of ALL our past sins - even if those sins happened 2 seconds ago. This must give us peace and rest. But this "rest" does not mean that we stop and just do nothing. NO! From the security and confidence of our rest and peace with God, we must then "work out our salvation with fear and trembling" (Philippians 2:12) and cleanse ourselves from all defilement within us - down to the very last trace of sin that stain our lives with God.

So in closing, let us FULLY EMBRACE the total cleansing of the blood of Jesus over all your past. And now, let us also FULLY EMBRACE the lifestyle of total cleansing that we have towards every single thought, word, or deed that defiles us - even if it is just a defilement in our spirit. ■

(please mail your genuine doubts to: sandeep@poonen.org)

4-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച

ക്രിസ്തുവിന്റെതേജസ്സ്...

നില്പു. അദ്ദേഹം തികവിലേക്കുള്ള രൂപാന്തരത്തിന്റെ പാതയിലാണ്. 'ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്നില്ല... ഞാൻ ആയുന്നു (pressing on to perfection) (ഫിലി. 3:13,14). പക്ഷേ ചില വാക്യങ്ങൾക്കു താഴെ അദ്ദേഹം ചങ്കുറപ്പോടെ പറയുന്നു: “സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്നെ അനുകരിപ്പിൻ” (ഫിലി. 3:17). ചുരുക്കത്തിൽ ഇക്കാര്യത്തെ നമുക്ക് ഇങ്ങനെ സംക്ഷേപിക്കാം: നാം അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന പാതയിൽ, നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു പൂർണ്ണതയുണ്ട്. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് നമുക്കു ധൈര്യത്തോടെ ഈ തേജസ്സിലേക്കു ജീവിതംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെ ക്ഷണിക്കാൻ കഴിയും. പൗലൊസ് 2 കൊരിന്ത്യർ 4:2ൽ ഇത് ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു: “ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടാതെ... സകല മനുഷ്യരുടെയും മനസ്സാക്ഷിക്കു ഞങ്ങളെത്തന്നെ ബോധ്യമാക്കുന്നു.”

മറ്റൊരു കാര്യം, ഈ ശുശ്രൂഷ വിശുദ്ധിയുടെ ഒരു ഉയർന്ന സോപാനത്തിലെത്തിയ ചിലർക്കു മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ എന്നല്ല ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മറിച്ച് നാം എല്ലാവരും തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ച് അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു എന്നാണു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാപക്ഷയമയുടെ സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ച് ദൈവമക്കളായ എല്ലാവർക്കുമുള്ളതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ ഈ സുവിശേഷം. അവസാനമായി മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി ഈ ഭാഗത്തു നിന്നു ശ്രദ്ധിക്കാം. തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ച് അതേ പ്രതിമയായി മാറുന്നത് നമ്മുടെ ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ല കർത്താവിന്റെ ദാനമാണ് എന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു! ഇവിടെ ഒരു വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നാം. കർത്താവിന്റെ സ്വഭാവത്തോട് അനുരൂപമാകുന്ന, പൂർണ്ണതയിലേക്ക് ആയുന്ന, ആ വഴിയിൽ നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു ബോധപൂർവമായ ഒരു ശ്രമമില്ലേ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ അതൊരു ദാനം (gift) ആകുന്നതെങ്ങനെ? ദാനം പ്രവൃത്തികൂടാതെ സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്നതല്ലേ?

ഇതിന് എന്താണു മറുപടി? ഫിലിപ്പിയർ 2:12,13 വാക്യങ്ങളിൽ ഈ സമസ്യയുടെ ഉത്തരമുണ്ട്: “ഭയത്തോടും വിരയലോടുംകൂടി നിങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രവർത്തിപ്പിൻ. ഇച്ഛിക്ക എന്നതും പ്രവർത്തിക്ക എന്നതും നിങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലോ തിരിവുള്ളതും ഉണ്ടായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.”

ഇവിടെ ‘രക്ഷയ്ക്കായി ഭയത്തോടും വിരയലോടുംകൂടെ പ്രവർത്തിക്കണം’ എന്നുതന്നെ നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനോടു ചേർന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ‘അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ശക്തിയും അതിനായുള്ള ആഗ്രഹവും നമുക്കു തരുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്’ എന്നാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാം ഇച്ഛിച്ചതിനോ പ്രവർത്തിച്ചതിനോ എന്തെങ്കിലും പുകഴ്ച നമുക്ക് അവകാശപ്പെടാനുണ്ടോ? ഇല്ല. മറിച്ച് ഇതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടു സകല മാനവും മഹത്വവും നാം അവിടുത്തേക്കു മാത്രമല്ലേ നൽകുകയുള്ളൂ? സൂര്യനിൽനിന്നു ലഭിച്ച വെളിച്ചത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക മാത്രം ചെയ്ത ചന്ദ്രന് ഒരു മഹത്വവും അവകാശപ്പെടാനില്ലാത്തതുപോലെയാണിത്. ഉവ്വ്, രക്ഷപോലെ വിജയകരമായ ജീവിതവും ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ് (വെളി. 7:10).

ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സ് കണ്ട് അതിൽ പങ്കാളിയാകുന്നത് എത്ര മഹത്തായ കാര്യമാണ്! വെസ്ലിയെപ്പോലെ ഈ തേജസ്സിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ സാധ്യത നാം കാണുന്നുണ്ടോ? ‘ദൈവപ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനം ശോഭിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം മനസ്സു കളെ കുരുടാക്കിയേക്കാം’ എന്ന പൗലൊസ് നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പിനെയും (4:4) നാം ഗൗരവമായി കാണേണ്ടതല്ലേ? ■

എഡിറ്റോറിയൽ

THERE IS NO PROBLEM HE CANNOT FIX

David Wilkerson

In Mark 9, a distraught father brought his demon-possessed son to Jesus' disciples seeking deliverance. This boy was not simply troubled or rebellious, he was full of evil spirits, and they controlled his every action. This poor boy was considered absolutely hopeless. He was both deaf and speechless, so he spewed out only guttural sounds. His father had to hold onto him continually, because the demons constantly tried to cast him into the nearest river, lake or open fire. It was a full-time job just keeping this child from killing himself and it must have broken his father's heart.

Now, as the father stood before the disciples, Satan began manifesting in the boy. He foamed at the mouth and rolled on the ground, contorting and gyrating wildly. Scripture tells us the disciples prayed over him—perhaps for a long time—but nothing happened. Soon the doubting scribes crowded around, asking, “Why is the boy not healed? Is this case too hard for your Lord? Is the devil more powerful in this kind of situation?”

But then Jesus came on the scene! The father said, “I brought my son to your disciples, but they couldn't heal him. He's a hopeless case.” Jesus responded simply, “If thou canst believe, all things are possible” (Mark 9:23). Christ was telling everyone present, “Do you believe I can handle all situations except those under the devil's control? I tell you, there is no problem, no impossible circumstance that I cannot fix.”

Then, with just one word, Jesus made the impossible a reality: “He rebuked the foul spirit, saying unto him, Thou dumb and deaf spirit, I charge thee, come out of him, and enter no more into him” (9:25). At that point, the boy fell to the ground as if dead. But, Scripture says, “Jesus took him by the hand, and lifted him up; and he arose” (9:27).

Can you imagine the joy in this scene? That clean, freed boy must have run to his father and embraced him and the father's heart leapt with joy! God had fixed it all.

So, why did the Holy Spirit move Mark to include this story in his gospel? I believe it was so every parent from that moment forward would know God can be trusted to do the impossible with their children. The Lord was saying, “I can restore anything and anyone. If you'll just believe, all things will be possible to you through Me.” ●

യേശുക്രിസ്തു എന്ന മർമ്മം

- യേശുക്രിസ്തു വെളിച്ചമായിരുന്നു; പക്ഷേ അവിടുന്ന് ക്രൂശിന്റെ ഇരുട്ടിൽ തൂങ്ങപ്പെട്ടു.
- യേശുക്രിസ്തു ജീവനായിരുന്നു; എന്നാൽ അവിടുന്ന് തന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിന് ഓഴുക്കിക്കളഞ്ഞു.
- യേശുക്രിസ്തു യുഗങ്ങളുടെ പാറയായിരുന്നു; പക്ഷേ അവിടുത്തെ കാലുകൾ ആഴമുള്ള വെള്ളത്തിൽ താണു.
- യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു; പക്ഷേ അവിടുന്ന് ഒരു അനാഥനെപ്പോലെ മരിച്ചു.
- യേശുക്രിസ്തു വിശുദ്ധൻ, നിഷ്കളങ്കൻ, പാപികളോടു വേർപെട്ടവൻ, പാപം അറിയാത്തവൻ; പക്ഷേ അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി പാപം ആക്കപ്പെട്ടു.
- യേശുക്രിസ്തു അധാനിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമായ ഏവർക്കും ആശ്വാസം തൽകാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു; പക്ഷേ 'നിവൃത്തിയായി' എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ ആത്മാവിനെ പിതാവിന്റെ തൂക്കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുന്നതുവരെ അവിടുന്ന് ദുഃഖപുത്രനായി, ആരും ആശ്വസിപ്പിക്കാനില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു.
- യേശുക്രിസ്തു ശക്തനായ ദൈവം; പക്ഷേ അവിടുന്ന് മനുഷ്യനായി ബലഹീനതയിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു.
- യേശുക്രിസ്തു അദ്യശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമ; പക്ഷേ അവിടുന്ന് രൂപഗുണവും കോമളത്വവും ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക സൗന്ദര്യവും ഉള്ളവനായിരുന്നില്ല.
- യേശുക്രിസ്തു മുറിവേറ്റും തകർന്നും ഇരുന്നു; പക്ഷേ അവിടുത്തെ അടിപ്പിണരുകളാൽ നമുക്കു സൗഖ്യം വന്നു.
- യേശുക്രിസ്തു സകല ജനതയുടെയും ആശാകേന്ദ്രം; പക്ഷേ അവിടുന്ന് മനുഷ്യരാൽ ത്യജിക്കപ്പെട്ടു, നിന്ദിക്കപ്പെട്ടു, വ്യസനപാത്രമായിരുന്നു.
- യേശുക്രിസ്തു ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവ; പക്ഷേ ക്രൂശിൽ അവിടുന്ന് വിലപിച്ചു 'എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു.'

ഈ മർമ്മം നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ?

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും ഇതിലേക്കു കുനിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.